

I. ČLTK

REVUE

MIRI & MAKI
S TITULEM MEZI ŽENY

ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN
COMEBACK DVOJTURNAJE!

01/2015
www.cltk.cz

I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

ZALOŽEN 1893

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ADVANTAGE

PROMINECON

 MORAVIA STEEL

S vámi od A do Z
Allianz

**PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA**

CHEMOPROJEKT

ambicore

Ferona

OHL ŽS

smartwings

KPM CONSULT

Tecnifibre

**MIBO
SPORT**

Pilsner Urquell

**PRAHA
7**

PROKENNEX

friendlyway
informační terminály • kiosky

Conel
A B&B ELECTRONICS Company

Peach

ADC studio
advertising development creativity

ASTRON STUDIO

Vážení členové klubu, milí čtenáři,

vítejte na začátku letní sezóny, ve které Vám přeji hodně tenisové radosti, ať už jste závodními či amatérskými hráči, rodiči, nebo našimi příznivci a fanoušky tenisu. Pro Vaše pohodlí na Štvanici jsme se přes zimu snažili udělat maximum a věřím, že první jarní návštěva klubu Vás příjemně překvapí moderní vstupní halou, restaurací s otevřeným vstupem na terasu i novým oplocením kurtů.

Ve vestibulu i v restauraci nabízíme pohled na bohatou historii štvanického areálu a I. ČLTK Praha. Určitě je zajímavé vidět hráče, kteří se zde v uplynulých letech představili, ať už jako vycházející hvězdičky světového tenisu nebo velcí šampioni. Věřím, že pohled na takovou plejádu osobností bude inspirativní nejen pro mladé hráče.

Přeji si, abychom se v krásném novém prostředí scházeli co nejčastěji. Pestrých příležitostí bude krom každodenního chodu klubu dost. Doufám, že úsilí managementu, sekretariátu, recepce, trenérů i nového provozovatele restaurace pro Vás bude důvodem k aktivní účasti na klubovém životě.

Přeji Vám příjemně strávené chvíle na Štvanici.

Vladislav Šavřda,
hlavní manažer klubu

Jak se vám líbí nový vestibul, případně restaurace, pokud jste do ní stačili nahlédnout?

Jaroslav Jandus: „Líbí, počínaje novými automatickými dveřmi a konče výzdobou, fotky legend sem patří. Výrazně lepší a efektnější je i osvětlení. Bude se mi tady teď pracovat líp. *(usmívá se)* I první dojem z restaurace je pozitivní. Věřím, že zmizí i pachy, které provázely minulý provoz.“

Tereza Martincová: „Líbí se mi, je moderní, ale přitom architekti mysleli na to, že jde o sportovní klub. Moc pěkná je stěna s fotografiemi slavných hráčů. Možná mi tady chybí trocha barev, interiér je na můj vkus trošku moc šedý. A křesílka, myslím ty malé »bobky«, asi nebudou optimální pro starší lidi.“

Ondřej Macek: „Kromě podlahy a křesílek líbí, ale zvykl jsem si. *(usmívá se)* Podlaha je podle mého trošku nepraktická, i vytřená působí neuklizeně, a je otázka, co s ní udělá antuka. A křesílka jsou trošku nepohodlná. Ale celkově je to určitě pozitivní a velká změna k lepšímu.“

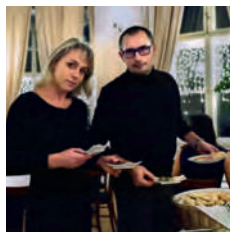
Pavel Kuchynka: „Líbí se mi. Interiér je po rekonstrukci čistý, moderní a díky světlíkům mnohem víc prosvětlený.“

Marek Routa: „Určitě to prokouklo, teď je vestibul živější a světlejší. Malý minus jsou z mého pohledu malá křesílka před recepcí, moc se mi nelíbí a ještě jsou nepohodlná. Ale celkově se to podle mého povedlo.“

Jan Mertl: „Líbí se mi to, jen tu zatím postrádám nějaké pohodlnější sezení. Ne odpočívárnu, tu máme vedle, ale zkrátka něco pohodlnějšího na sezení. Největší radost mi udělalo, že zmizely vstupní »protitankové« dveře.“ *(směje se)*

Martin Zenkl: „Je moderní, čistý, jen trochu neútluný a malá křesílka nepohodlná. A podlaha dostane podle mého názoru zabrat, je nová, ale už se špiní. Líbí se mi tapeta s legendami, jen mi na ní chybí Muster. Je to grandslamový vítěz a vyhrál tady turnaj ATP.“

Jan Kodeš: „Vestibul se mi líbí, určitě je to velký krok vpřed, ale preferoval bych pohodlnější sezení. Malá křesílka před recepcí jsou moc nízká a tím pádem nepohodlná.“

03/ Vítejte v novém klubu!

10/ Miri & Maki: S titulem mezi ženy

12/ V extralize chyběl krůček...

14/ Rozhodlo, že porazil »Měču« (Adrian Sikora)

18/ Pavel Zádrapa: Hráč musí tenis milovat

20/ Comeback dvojtunaje

22/ Na Štvanici se nám líbí!

24/ Talent a dřina nestačí

26/ Objel jsem 63 grandslamů (Jan Kurz)

28/ Co vše si můžete dopřát na Štvanici

30/ Jsem ten nejvíc zvědavý (Petr Šimůnek)

34/ Negrelliho viadukt je součástí Štvanice

36/ Kalendář klubových akcí v roce 2015

38/ Inspirující vůně na Vánoční party

40/ Kvíz: Znáte historii I. ČLTK?

Prezident klubu Václav Klaus při první prohlídce nového vestibulu v doprovodu Vladislava Šavrdy a Zdeňka Krampery

Vítejte v novém klubu!

Vestibul se sportovní recepcí a restaurací TIEBREAK nepoznáte

Kdo vynechal halovou sezonu, vlastní klub asi na jaře nepozná. Až totiž z parkoviště vejde do zbrusu nového vestibulu a bude si chtít před hodinkou na dvorci dát kávu, ocitne se v Jiříkově vidění. I. ČLTK Praha totiž k úchvatné historii přidal moderní design v kompletně zrekonstruovaných prostorách sportovní recepcce i v klubové restauraci. A obojí se snoubí tak dokonale jako francouzské bordeaux se zrajícími sýry.

„V mých očích jde v obou případech o diametrální změnu k lepšímu. Mnohem výraznější je to v případě vestibulu. Z neútluné tmavé kobky bez kvalitního osvětlení a s chaosem pokud jde o mobiliář i podlahové krytiny se stal příjemný prostor v moderním stylu,“ komentuje výsledek snažení architektů a stavebářů generální manažer klubu Vladislav Šavřda a dodává: „Chápu, že jednomu

se výsledek rekonstrukce líbí více a jinému méně, ale tak to v umění a architektuře chodí.“

Podobně pozitivně hodnotí zbrusu nové interiéry člen výboru klubu Petr Šimůnek a podotýká: „Rekonstrukce jsou nejen náročné finančně, ale také velmi ošidné. Zvláště pokud jde o designové prostory. Mnohdy vyvolávají diametrálně odlišné názory. S tím se ale nedá nic dělat.“

Už při první návštěvě v nových prostorách je ale zřejmé, že s výsledkem bude spokojen nejen architekt Jiří Novotný z ateliéru Nano architekti, který je pod oběma projekty podepsán. Moderna je to výrazná, přesto decentní, elegantní, nadčasová a veskrze příjemná, jakkoli připomínky by se našly. Ty nejčastější: vestibulu by slušelo více barev, v části před recepcí není moc pohodlné sezení a podlaha se zdá trochu nepraktická.

Průhled z jednoho z koutů vestibulu

Tereza Martincová ve chvíli volna, v pozadí vitrina s trofejemi

„Mám pocit, že zadání – dát vestibulu modernější look, který nebude jen trendy, ale víc nadčasový, se podařilo naplnit. Zkvalitnily se prostorové vazby, některé začaly lépe fungovat, prostor má jednoznačně lepší charakter,“ komentuje výsledek své práce architekt s vysvětlením, že dispoziční věci se nijak překotně nezměnily, došlo spíš k »vyčištění« komunikacích uzlů a sjednocení dříve víceúrovňových podhledů, díky čemuž je prostor méně roztříštěný. Co se nepochybně povedlo, to jsou obří světlíky naplněné LED osvětlením; prostoru dodávají pocit skutečného denního světla zvenčí a významně ho prosvětlují. „Z mého pohledu je celý prostor přehlednější a má méně detailů, které by tříštily pozornost.“

Pohled z terasy do interiéru restaurace, vlevo bar

Výsledek de facto až na detaily odpovídá představě a projektu. Také rozpočet byl v zásadě dodržen, vícenáklady vznikly jen kvůli nutnosti výrazné repase podlahy. Ta se musela rekonstruovat důkladněji než se předpokládalo, zejména kvůli izolacím bylo třeba vybourat starý beton, který se na mnoha místech drobil.

Mobiliář působí moderně, a ač je s výjimkou »společenského« koutu na straně parkoviště takřka kompletně z plastů, do nového interiéru slavného a tradičního klubu zapadá. „Použili jsme záměrně mobiliář pro exteriéry, protože světlíky a vůbec celý design evokuje polovenkovní prostor jakéhosi atria. Má zajímavou barevnou škálu, nadto je velmi dobře omyvatelný,“ říká architekt. „Někomu by se možná spíš líbil čalouněný nábytek, ale vycházeli jsme z toho, že jde o sportovní klub, nikoli hotelovou lobby.“

Zdařilá je i grafika na šikmých sloupech, které jsou v prostoru dominantní, a především koláž historických fotografií slavných tenistů, kteří na Štvanici hráli, na stěně vedle recepcí. „Chtěl bych poděkovat Honzovi Kodešovi, protože zajistil velkou část archivních fotografií nejen pro vestibul, ale i pro výzdobu restaurace,“ říká k tomu Vladislav Šavřda.

Právě fotografie oba nové interiéry sjednocují. Restaurace dostala novou prosklenou stěnu s posuvnými

křídly; ta ji prosvětluje, umožňuje pěkný výhled na terasu a nejbližší kurt a dodává jí moderní vzhled. Diametrálně odlišný než dřív je i interiér: moderní, designově čistý, opticky dispozičně rozdělený na dva menší prostory. Bar je nově umístěn u stěny ke kuchyni, také prostornější a světlejší.

Restaurace TIEBREAK bude otevřena denně od 9.00 do 22.00 hodin, takže začít lze klasickou snídaní a končit gurmánskou večeří. Šéfkuchař Radek Šolc slibuje chutná jídla z kvalitních surovin, dvě polední nabídky a polévku, zajímavý stálý lístek a navíc (sezonní) speciality. „Protože jde o klubovou restauraci, do které budou chodit převážně sportovci, přizpůsobíme se tomu. Budeme používat nové metody vaření, ať už pečení při nízké teplotě nebo sous vide, starou francouzskou metodu, při které se vakuované potraviny vaří ve vodní lázni a tím si zachovávají maximum vitamínů a dalších užitečných látek.“

V nabídce restaurace bude i lehké občerstvení včetně toho pro děti, bagety, domácí limonády, čaje a fresh džusy. „Chceme vyjít vstříc dětem, které chodí do štvanické školičky, i maminkám, které tu na ně odpoledne čekají, často s malými dětmi,“ říká manažerka restaurace Zuzana Vobořilová. „Nicméně věřím, že se nová restaurace stane i místem schůzek a obchodních jednání,

že ji nejen členové I. ČLTK využijí i v tomto směru.“

Není důvod pochybovat, že tomu tak bude, protože restaurace je opravdu krásná a oba nové prostory spolu dokonale ladí. Příchod do klubu z parkoviště se díky tomu stane příjemným zážitkem a snad každého návštěvníka patřičně naladí, ať už přijde na tenis, na oběd nebo schůzku.

„Mám z výsledku radost, myslím, že obě rekonstrukce se vydařily. Plánovali jsme je delší čas, jenom na ně jaksi nebyly prostředky. Peníze šly pokaždé na něco potřebnějšího, naposledy na obnovu izolací na ochozu malého centru,“ přibližuje Vladislav Šavřda. Teď se peníze našly díky šestimilionovému grantu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Z něj byla hrazena rekonstrukce vestibulu se sportovní recepcí a také výměna oplocení v hlavním areálu. Úpravy restaurace zaplatil klub, zařízení kuchyně nový pronajímatel. Teď nezbývá než doufat, že zbrusu nové zázemí bude nejen krásné, ale i funkční a že s ním budou členové I. ČLTK i všichni hosté ve všech směrech spokojeni. „To je samozřejmě náš cíl. Věřím, že se většině těch, kdo na Štvanici více či méně pravidelně chodí, bude nové zázemí líbit a že sem budou chodit čím dál častěji, nejen za tenisem a za přáteli, ale třeba i na obchodní schůzky,“ přeje si generální manažer klubu.

Proměna Hradecké: Je za tím dieta!

Nejlepšími hráči I. ČLTK Praha za rok 2014 se stali **LUCIE HRADECKÁ** a Jan Hernych. Lucie převzala ocenění osobně z rukou prezidenta klubu Václava Klause a do nové sezony se odrazila postupem z kvalifikace do 3. kola Australian Open a návratem do Top 100. „Je za tím radikální změna jídelníčku. Už žádný lepek a žádné mléčné výrobky, protože krevní testy odhalily intoleranci vůči určitým složkám potravy. A funguje to,“ říká kouč Hradecké Jiří Fencel a dodává: „Lucka zvládala na Novém Zélandu i v Austrálii vedra neporovnatelně lépe než dřív, astma zmizelo, byla nabitá energií.“ Jako správný džentlmen podstoupil dietu také. „Nechci si v restauraci užívat, když Lucka nemůže. Po dvou měsících jsem se cítil mnohem líp. Jak píše Djoković: Zkuste deset dnů a uvidíte.“

Lucie Hradecká s Jiřím Fenclem po postupu do 3. kola v Melbourne

Safina Cup: Nejdál došla Detiuc

Dvanáct dorostenců I. ČLTK Praha dostalo v lednu šanci získat body do žebříčku ITF na domácích kurtech díky tradičnímu **SAFINA CUPU**. Ten vyhráli domácí jednička ročníku 1999 Patrik Ríkl a Španělka Guerrerová-Alvarezová. Vidět byli i hráči ze Štvanice. Nejvíc Nasťa Detiuc, která se mezi děvčaty prodrala do semifinále; tam prohrála po třísetové bitvě s nasazenou dvojkou – Američankou Dayovou. „Překvapením bylo vítězství Tadeáše Paroulka nad klubovým spoluhráčem Lukášem Vejvarou, jenž patřil k favoritům turnaje. Tadeáš tak získal první body do žebříčku ITF,“ říká šéftrenér I. ČLTK a ředitel turnaje Jaroslav Jandus a pochvaluje si hladký průběh Safina Cupu. „Přispěl k tomu i počet šesti kurtů, o tom se jiným pořadatelům většinou jen zdá.“

Nasťa Detiuc se na Safina Cupu probila až do semifinále, ve kterém sehrála třísetovou bitvu s nasazenou dvojkou Dayovou

Cena za věrnost pro Javorského

Škoda, že se téhle pocty **JIŘÍ JAVORSKÝ (1932–2002)** nedožil. Bývalý vynikající tenista, daviscupový reprezentant a šampion z Roland Garros v mixu (se Sukovou-Pužejovou), jedna z legend I. ČLTK Praha, obdržel od ITF in memoriam cenu za věrnost Davic Cupu. Podmínkou ocenění je odehrání nejméně dvaceti zápasů ve slavné soutěži o salátovou mísu, a to Javorský přesně splnil; za 11 let odehrál celkem 20 utkání a v nich 56 zápasů. Naposledy reprezentoval v roce 1966 proti Francii na Roland Garros. Cenu pro otce, devítinásobného mistra republiky, který přišel na Štvanici v patnácti letech z vinohradského Rapidu a proslul jako hráč s výtečnou technikou a hrou u sítě (proto byl i vynikajícím deblistou), převzal syn Jiří.

Jiří Javorský starší se in memoriam dočkal ocenění za věrnost Davisově poháru. Cenu ITF převzal jeho syn Jiří.

DÍKY SERVISU.

Protože se inspirujeme tenisem.

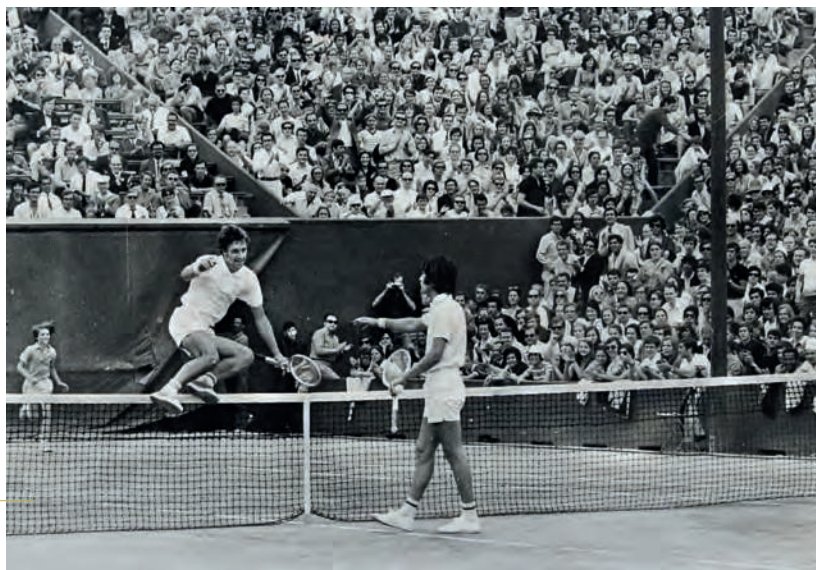
Díky klientům. Díky výnosům.

J&T BANKA

Galeje na cestě za prvním titulem

Je to k nevíře, ale první slavná chvíle **JANA KODEŠE (69)** na Roland Garros přišla před dlouhými pětácti lety! Tehdy vyhrál legendární tenista, který je členem I. ČLTK Praha, první grandslamový titul. Psal se rok 1970. Za rok svůj úspěch v Paříži zopakoval a ve třiasedmdesátém připojil titul ve Wimbledonu, který v médiích dva jeho triumfy na Roland Garros vytrvale zastihuje. „Na cestě k prvnímu vítězství v Paříži jsem hrál dva pětisetové maratóny – s Tiriakem a domácím Govenem, který překvapivě porazil Santanu i krajana Jaufretta. V obou jsem prohrával 1:2 na sety, byly to galeje,“ usmívá se při vzpomínce na velké zápasy. Další bitvu podstoupil Kodeš ve čtvrtfinále, ve kterém s křečemi udolal vítěze z Říma Mulligana. Finále už bylo »snadné«: 6:2, 6:4 a 6:0 s Franulovičem.

Jan Kodeš přeskakuje síť po proměněném mečbolu proti Franulovičovi

Při hokeji se přinutím makat

Tenis prý hraje už jen na jaře, kdy trénuje na wimbledonský turnaj legend ve čtyřhře. Jejím sporty jsou teď hlavně hokej a ping-pong. **HELENA SUKOVÁ**, někdejší 4. hráčka světa a čtyřnásobná grandslamová šampionka ve dvouhře, která před pár týdny oslavila padesátiny, si po ukončení kariéry našla nejen novou profesi, ale i nové sportovní výzvy. „Neříkala bych tomu výzvy, spíš zpestření sportovního důchodu,“ usmívá se členka I. ČLTK a vysvětluje, jak potkala hokej: „Přemluvila mě k němu před pár lety Iva Pokorná, kterou znám z turnajů dorostu. Když jsem namítla, že neumím bruslit, řekla, že mě to v Kobře naučí. Zatím se jim to moc nedaří, ale přesto mě hokej baví. Je to jediný sport, při kterém se donutím opravdu makat.“

Mými sporty jsou dnes ping-pong a hokej, říká Helena Suková

Pavel Huťka: 50 let na Štvanici!

Dodnes si pamatuje, že přijel ze Šumperka do Prahy 8. února 1965 a jeho první cesta vedla z Hlavního nádraží na svobodárnu Motorletu. „V Šumperku jsem to měl na gymnázium přes ulici, v Praze pětadvacet minut ostrou chůzí,“ usmívá se **PAVEL HUŤKA (66)** a dodává, že v témže roce vyhrál jako šestnáctiletý Pardubickou juniorku, ve finále porazil o dva roky staršího Vladimíra Zedníka. Za dva roky se z ubytovny stěhoval do pokojíčku na Štvanici, kde předtím bydlela paní Drobná. „Bydlel jsem tu dokonce ještě s manželkou, v sousední porodnici se narodila starší dcera. A nikdy jsem z I. ČLTK nepřestoupil! Měl jsem jen dvouletou pauzu, vojnu jsem strávil na Rudé hvězdě. Málokdo je se Štvanicí spojen tak jako já.“

Pavel Huťka patří do I. ČLTK už půl století!

KPM CONSULT

KOMPLEXNÍ DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

STUDIE
PROJEKTY
ANALÝZY

dopravní inženýrství a telematika
dopravní a přepravní průzkumy
inteligentní dopravní systémy
modernizace a optimalizace
vzdělávání a publikování
ekonomika v dopravě
dopravní stavby
věda a výzkum
controlling
logistika

www.kpmconsult.cz

 OHL ŽS

 EUROVIA
VINCI

METROSTAV

TRINECKÉ ŽELEZÁRNY

 ŽPSV
OHL GROUP

 SUDOP BRNO

Chvilí po triumfu s trenérem Zdeňkem Kubíkem

Miri & Maki

S titulem mezi ženy

Aneb deblový triumf a slzy štěstí v Melbourne jako náplast

Na poslední lednovou sobotu dlouho nezapomenou. V Melbourne Parku získaly první grandslamový titul, ve finále čtyřhry juniorek porazily německo-belgický pár Hobgarská – Minnenová 7:5, 6:4. Po proměněném mečbolu se **MIRIAM KOLODZIEJOVÉ (18)** a **MARKÉTĚ VONDROUŠOVÉ (15)** v očích zaleskly slzy štěstí.

Jak velkou radost jste měly?

MIRIAM: „Ohromnou, pro mě je to zatím největší úspěch. S Maki jsme si turnaj užívaly od samého začátku. A když jsme proměnily mečbol, hned jsme k sobě běžely, objímaly se, i slzička ukápla. Dlouho nám vůbec nedocházelo, že jsme vyhrály, vlastně mi to možná pořád ještě nedošlo. Nejtěžší bylo čtvrtfinále, před semi už jsme si říkaly, že bychom klidně mohly vyhrát, nakonec jsme byly druhé nasazené.“

MARKÉTA: „Pro nás obě to byl úžasný zážitek. Hrozně moc jsme se radovaly a pak i brečely. I pro mě je to jeden z největších úspěchů, i když loňská semifinále dvouhry v Paříži a ve Wimbledonu jsou pro mě asi ještě o chloupek víc, singl je přece jen singl.“

V čem bylo tajemství úspěchu? Hrály jste spolu předtím jen párkrát...

MIRI: „Dva zápasy v září na mistrovství dorostu, oba jsme vyhrály. Potom na turnaji ITF v Senci, ten jsme taky vyhrály. A pak v Traralgonu před Australian Open, tam jsme skrečovaly; Maki si natáhla třísko a mě bolelo koleno, tak jsme si řekly, že se budeme šetřit.“

A naše tajemství? Obě umíme voleje a máme přehled na kurtu, dokážeme se domluvit na taktice, na přeběhy...

MAKI: „Prostě nám to spolu jde, sehrály jsme se hodně rychle. Už v Senci jsme hrály moc dobře. Rozumíme si na síti, zkusily jsme i Austrálii, to u ostatních vůbec není samozřejmé.“

V čem je Markéta/Miriám skvělá?

MIRI: „Protože je Maki levačka, mají soupeřky problém s returnem, hlavně zleva. Hraje rychle zezadu, umí voleje, přebíhat – je toho spousta. A debła umí, hraje prostě deblově.“

MAKI: „Umí výborně čistit hru.“

Ale co je možná nejdůležitější – jsme kamarádky a nebojíme se jedna druhé říct, co by měla udělat, co změnit. Hodně si rozumíme i mimo kurt, to je pro debła podstatné.“

Jak se vám líbilo Melbourne a Australian Open?

MIRI: „V Melbourne se mi líbilo, ale žít bych v Austrálii nechtěla, je to přece jenom kus cesty. Areál je tam pěkný, ale až moc rozlehlý, než jsme došly z jednoho konce na druhý, trvalo to čtvrt hodiny. Pro mě to byl první grandslam, takže jsem byla docela nervozní. Chtěla jsem hlavně uhrát kolo (v singlu), abych se uklidnila. To se mi sice povedlo, ale ve druhém jsem prohrála s o tři roky mladší Australankou. Hrála hodně rychle, ale vedla jsem 3:1 v prvním setu“

Jsmo kamarádky, rozumíme si i mimo kurt a nebojíme se jedna druhé říct, co by měla udělat nebo změnit. To je v deblu důležité.

a 5:3 ve druhém a měla tři setboly. Zahrála jsem to bohužel pasivně a prohrála jsem 6:7. Prostě jsem to nezvládla...”

MAKI: „Taky jsme se v Melbourne dokázaly ztratit. Dojely jsme tramvají na liduprázdnou pláž a vůbec netušily, kde jsme. Pan Kubík nám pak naštěstí řekl, jak se máme vrátit. (směje se) A stejně jako Miri mě štválo, jak byl areál ohromný. Dojít od juniorské části k autům je šílená dálka... Na mě udělal největší dojem z grandslamů Wimbledon. Tráva je úžasná, hrálo se mi na ní moc dobře, navíc je All England Club krásný a hlavně komornější než areály v Melbourne nebo na US Open.“

Co vy a debl? Rozumíte si?

MIRI: „Hraju ho ráda, je to příjemná změna i dobrý trénink. Vyzkouším si při něm servis, krosy, lajny. Ale když hraju, tak chci pokaždé vyhrát a jdu do toho naplno. A snad ho i trochu umím.“

MAKI: „Debl mám hodně ráda, jednu dobu mě bavil skoro víc než singl. (usmívá se) Líbí se mi, že jsme tam dvě, že můžu hrát hodně na síti, že je to pestřejší, přebíhá se... A voleje mi docela jdou. Taky je fajn, že když člověk prohraje brzy v singlu, tak jako my obě v Austrálii, tak si to v deblu může vynahradiť.“

Jaké máte nejbližší plány a cíle?

MIRI: „Chci si zahrát juniorky v Paříži a ve Wimbledonu a pak už turnaje žen. Dvě »desítky« už jsem si zahrála na podzim v Řecku, teď v únoru v Turecku, tak v tom budu pokračovat.“

MAKI: „Chtěla bych obhájit loňská grandslamová semifinále ve dvouhře na French Open i ve Wimbledonu, nebo být minimálně v osmičce. Před juniorkami budu hrát i přípravné turnaje, áčka nebo »jedničky«, ale jinak už jen turnaje žen. Chci být co nejdřív na žebříčku WTA a zkusit vyhrát nějakou »desítku«. A hlavně chci být zdravá, v poslední době jsem se pořád s něčím potýkala, naposledy s tríslem v Austrálii. Naštěstí to nebylo nic vážného.“

Co čekáte od turnajů žen, v čem to bude největší změna?

MIRI: „Že to na začátku bude těžké, hlavně psychicky. Doufám, že kdyby se mi na začátku nepovedly dva tři turnaje, že to moje hlava unese. A že se mi brzy zadaří. Cíl si zatím žádný nedávám, hlavně abych už byla na žebříčku WTA.“

MAKI: „Čekám totéž, bude to asi složitější. Mezi dospělými už hrajou všechny hráčky podobně, všechny bojují a nikdo nic nevypustí. V hlavě jsou asi jinde než my. Nevím, jestli to platí i o »desítkách«, ale na větších turnajích určitě.“

Jaký máte cíl pro první rok nebo dva?

MIRI: „Žádný si nedávám, ale chtěla bych se vejít do první pětistovky. Nejlepší už do konce roku. Bude to asi těžké, ale chci to dokázat.“

MAKI: „Chci mezi ženami něco uhrávat. Budu hrát »desítky«, zkusím nějakou kvalifikaci na »pěťadvacítce«, snad dostanu nějakou volnou kartu, taky na Štvanici.“

Co by vám mělo nejvíc pomoci, abyste se prosadily?

MIRI: „Bekhend. A pořád se snažím zlepšit pohyb. Pracuju na tom s Pavlem Jandou a myslím, že už se to povedlo, cítím se na kurtu líp.“

MAKI: „Leváckej servis a forhend. Teď na něm znovu hodně pracujeme, protože jsem přestala úder protahovat a jak jsem si nevěřila, stála jsem hrozně vzadu a netlačila. Takže z forhendu znovu děláme zbraň.“

Jak jste spokojené s podmínkami a vůbec se vším na Štvanici?

MIRI: „Jsem. Bydlím tady už pátý rok a s Péťou (Rohanovou) si rozumíme, teď i s Maki, myslím, že jsme opravdu kamarádky, což je fajn i pro tenis.“

Trénuju s panem Vaňkem, už asi dva roky, předtím se mi věnoval pan Kubík. I s ním jsem vycházela výborně, ale ta změna mi asi pomohla, byl to nový impuls. Trenér mi vštěpuje, abych byla pečlivá a snad už jsem se v tomhle směru zlepšila, vylepšili jsme i forhend a servis.“

MAKI: „Všechno dobrý. (usmívá se) S panem Kubíkem máme sice občas ponorku, ale na podzim to asi bylo pochopitelné, byli jsme pořád spolu; trénink, oběd, trénink, večeře. V Austrálii to naopak byla pohodička.“

Jak zvládáte při tenise školu?

MIRI: „Jsem ve třetáku soukromé střední školy pro podnikání a marketing v Mostě, v únoru jsem po Australian Open dokončila pololetí. Chodím tam dvakrát týdně a nedostávám známky zadarmo, ale většina učitelů je naštěstí vstřícných, i když někteří docela přísní.“

MAKI: „Já to mám složitější, zrovna jsem přestoupila zpátky do Sokolova, protože tady v Praze to na obchodní akademii nějak nefungovalo. Všechno se zdálo být domluvené, ale sotva jsem přišla do školy, hned zkoušení a pak trochu nekomunikace. Proto jsem se vrátila do Sokolova a domluvila si pro první ročník individuální studijní plán.“

A o čem se vám zdá v tenisových snech?

MIRI: „Že hraju grandslamy a jsem v Top 10. A taky že hraju Fed Cup, protože týmové soutěže mám moc ráda.“

MAKI: „Chtěla bych vyhrát Wimbledon a být v Top 10.“

Markéta a Miriam během finále v Melbourne Parku

V extralize chyběl k velkému úspěchu jen krůček

I. ČLTK málem přemohl obra

Zase chyběl krůček. Kdyby dvojice Hernych–Šátral dotáhla super tie-break třetí sady proti páru Nieminen–Gomboš při Hernychově podání, stanul zřejmě I. ČLTK Praha ve finále předvánoční extraligy 2014 a zahrál si s Přerovem o titul. Nestalo se a titul zůstal znovu v Prostějově; ten rozdřel ve finále Přerov 5:1.

„Je to škoda, rozhodovaly jeden dva míče,“ litoval po návratu z Prostějova generální manažer klubu Vladislav Šavřda a pozastavil se nad tím, že v médiích nenašel o extralize téměř ani zmínku. „Už jsem ani nehledal články, jen výsledky, ale i to byl problém. Je škoda, že se nedaří ligu aspoň trochu »prodat«, že na ni přijde jen pár skalních fanoušků na Moravě. A jsem rád, že se od letošního roku bude hrát i v Praze, respektive v Čechách.“

I. ČLTK hrál tentokrát semifinálovou skupinu v Prostějově a hned na začátku narazil na domácího

superfavorita. Za ten nastupovali mj. Berdych, Rosol, Veselý, Nieminen, Kvitová, Šafářová, v záloze byla Polka A. Radwaňská. A k překvapení nebylo daleko...

„Přitom jsme po čtyřech zápasech prohrávali 0:4 a vypadalo to na kotlet. Říkal jsem si, že budeme rádi za uhraný set,“ usmíval se s odstupem Jan Mertl. Právě on stál spolu s jedinou posilou týmu ze Štvanice, Milošem Mečířem mladším, u velkého obrátu. „Měča porazil Rosola a já pak Veselého, Lucka (Hradecká) s Jesikou (Malečkovou) vyhrály čtyřhru a najednou to bylo před mužskými debly 3:4. Navíc jsme hráli v singlech bez Honzy Hernycha, šanci dostal Marek Routa.“

Hernych se Šátralem pak vedli v super tie-breaku nad Nieminenem s Gombošem 8:7 a Hernych servíroval. Šátral však zahrál volej do pásky a vzápětí vedl soupeř 9:8 a měl mečbol. „Tam se stala ještě taková maličkost, že Gomboš dal při mečbolu servis do autu, ale lajnový sudí ho viděl v kurtu,“ usmíval se Mertl. „Nestěžuju si, ale za takového stavu to byla hodně sporná situace a rozhodčí Prostějov podržel.“

Teprve po rozhodujícím pátém bodu domácích se dohrával závěrečný debl, ve kterém Mertl se Sikorou porazili Veselého s Pavláškem a snížili na konečných 4:5. „Nečekali jsme titul, možná proto hráli všichni uvolněně a dobře. Mertl s Mečířem zahráli výborně a holky mě v deblu mile překvapily,“ komentoval zápas trenér Jiří Hřebec.

Také Vladislava Šavřdu výkony i výsledky týmu potěšily. „Splnili jsme, co jsme si předsevzali, neskončili jsme v silné prostějovské skupině poslední, posílený Liberec jsme porazili i bez posil. Nadále tvrdím, že utratit půl milionu korun za dva hráče je plýtvání, nota bene, když bere vítěz soutěže tři sta tisíc,“ komentoval druhé místo ve skupině a k umístění dodal: „Je to důležité i pro další ročník, který už se bude hrát pozměněným systémem, znovu budeme mezi nasazenými.“

Nejpodstatnější změnou pro rok 2015 je snížení počtu účastníků z deseti na osm, což by mělo přispět ke kvalitě. Změní se také systém a částečně i místo konání. Extraliga začne kvalifikační čtyř nejslabších týmů z posledního ročníku, tedy Liberce, Jihlavy, Pardubic a Miltenu. Dva a dva soupeře určí los, poražení se utkají o baráž s vítězem I. ligy a vítězové postoupí do dvou tříčlenných »semifinálových« skupin. Jednu bude pořádat Prostějov, o druhém klubu-pořadateli rozhodne na konci dubna los, protože zájem ji hostit má I. ČLTK i Sparta.

V každé skupině budou nasazeni dva loňští semifinalisté, přičemž Prostějov musí hrát doma. Jde údajně o podmínku startu Tomáše Berdycha a Petry Kvitové, které chce logicky vidět v soutěži hlavní sponzor. A protože v jedné skupině se podle propozic nemohou potkat poslední finalisté, Přerov bude hrát najisto v Praze a do Prostějova pojedou v roli druhého nasazeného týmu I. ČLTK nebo Sparta. V semifinálových skupinách se tři a tři týmy utkají každý s každým, jejich vítězové pak o titul. Finále se opět musí hrát v Prostějově.

„Tohle je poněkud nestandardní, ale jako požadavek partnera, který extraligu financuje, je to pochopitelné,“ komentuje rozhodnutí Vladislav Šavřda, nicméně jedním dechem dodává: „Pakliže by se ale I. ČLTK v následujících letech dostal do finále, nebudeme souhlasit s tím, že by se vždy mělo hrát v Prostějově. Chci o tom mluvit už na další schůzce asociace.“

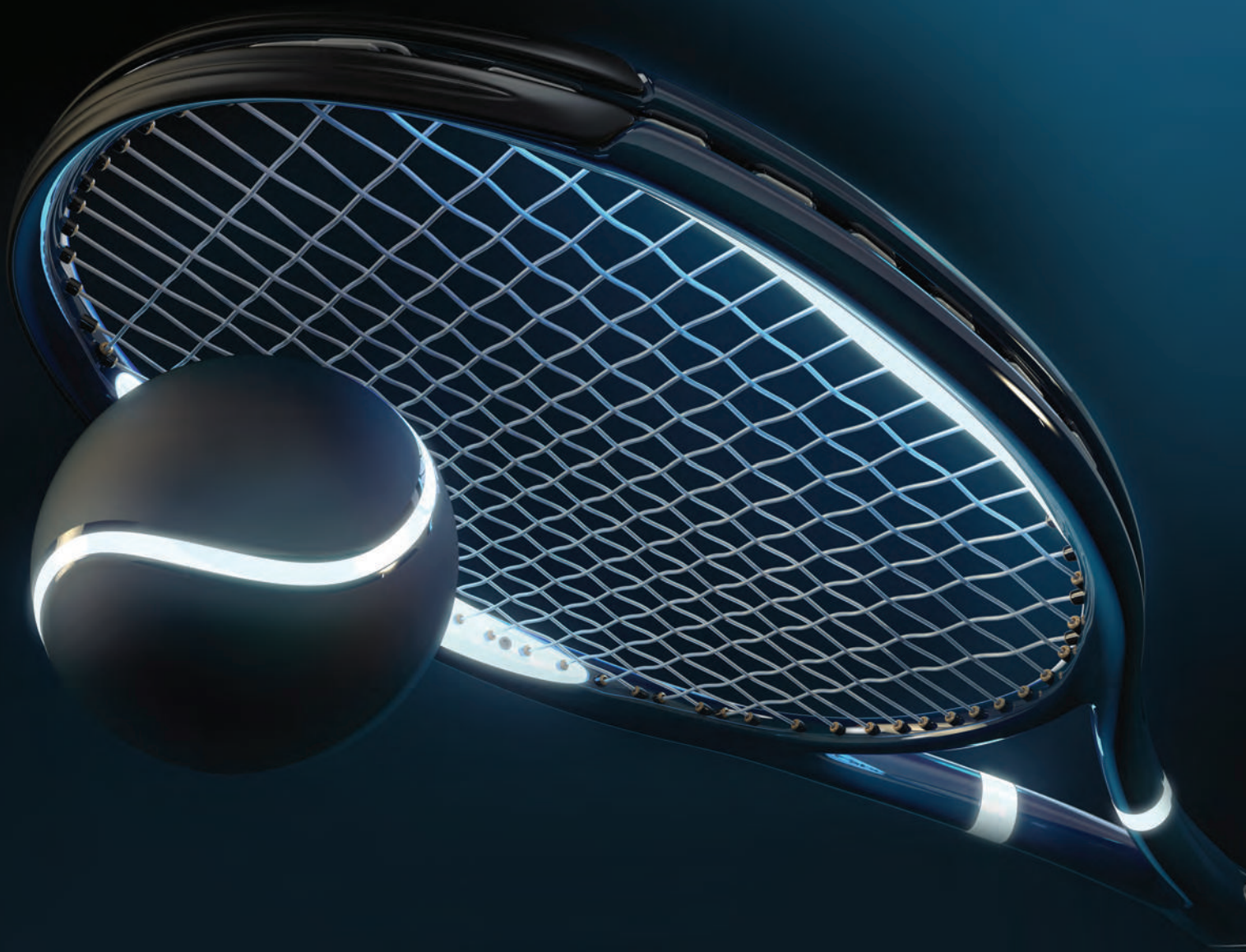
Jan Mertl porazil v extralize Jiřího Veselého

Lucie Hradecká v diskuzi s koučem Jiřím Fenclem

Výsledky extraligy 2014 (semifinálová skupina v Prostějově):
I. ČLTK – Liberec 5:3, I. ČLTK – Prostějov 4:5 (Rosol – Mečíř 2:6, 3:6, Veselý – Mertl 6:3, 5:7, 2:6, Kvitová – Hradecká 6:1, 6:2, Koukalová – Kramperová 6:1, 6:3, Nieminen – Sikora 6:4, 6:1, Gomboš – Rouda 6:2, 7:6, Kvitová, Koukalová – Hradecká, Malečková 4:6, 1:6, Nieminen, Gomboš – Hernych, Šátral 6:7, 6:3, 10:8, Veselý, Pavlášek – Mertl, Sikora 4:6, 6:3, 9:11).

 Feron

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

Adrian Sikora touží po tom zahrát si grandslam

»Skoročech« ze Žiliny Adrian Sikora se vracet nechce Rozhodlo, že porazil Mečíře

Je Slovák, ale po šesti letech na Štvanici mu kamarádi říkají »Skoročech«.

A **ADRIAN SIKORA (26)** to slyší rád. „Po těch letech tady už se cítím spíš jako Čech. Přátele mám téměř výhradně v Praze, taky přítelkyni Katku, domů jezdím jen na Vánoce. Vyřizuju si trvalý pobyt; Slovinci povolili od Nového roku dvojí občanství, takže neztratím to slovenské,“ vysvětluje vítěz halového mistrovství ČR v Plzni a usmívá se: „Na Slovensku mistrovství zrušili, bez dotace nechtěl nikdo hrát. Tak jsem rád, že jsem si zahrál (a vyhrál) v Česku.“

S tenisem začínal doma v Žilině. Tatínek byl čs. volejbalový reprezentant a později trenér, volejbal hrála i maminka, ale Adrian dostal do ruky raketu. „Asi hlavně proto, že táta hrál rekreačně tenis, brávil mě na kurty s sebou a já pořád pobíhal kolem a snažil se sbírat míče. Aby měl při hře klid, přihlásil mě do školičky,“ usmívá se Ado. „Mamka sice říkala, že jsem na tenis dřevo, ale pak jsem jako devítiletý porazil mladého Měču, syna olympijského vítěze, a bylo rozhodnuto...“

Mezi devítiletými kluky byl na Slovensku druhý, do 12 let třetí, mezi čtrnáctiletými vyhrál mistrovství republiky, o dva roky později skončil druhý a do 18 let byl znovu mistrem. Jeho největšími soupeři tehdy byli Kližan, Martin a Mečíř. Přesto se »nevešel« do bratislavského Národního tenisového centra. To byl důvod, proč zamířil do Čech. „Nevím, proč jsem tehdy

nedostal od svazu podporu, cítil jsem to jako křivdu. Proto otec hledal alternativu a proto jsem šel v sedmnácti do Přerova. Měl jsem to jen hodinku a půl cesty a fungovalo to tam výborně. Hráli tam Rosol, Pospíšil, Šnobl, Školoudík...“ Po necelých dvou letech se pak »Siki« stěhoval na Štvanici.

Prvním impulsem byl třísetový zápas s Jebavým při soutěži družstev juniorů na Spartě. V I. ČLTK si ho všimli. Všechno dokonale telefonát legendy klubu ze Štvanice Jána Krajčíka, strýce Adova tatínka. „V Přerově tehdy kvalita trochu uvadala, tak mi domluvil na Štvanici testování. Dopadlo dobře a stal se ze mě Pražák,“ vysvětluje Adrian a usmívá se: „Když jsme se při extralize bavili o tom, že příště budou možná smět hrát už jen dva cizinci, Měča povídá, že se musí zlepšit. Taky jsem něco poznamenal a kluci se překvapeně otočili. Už mě zkrátka neberou jako cizince.“

Po příchodu na Štvanici si Adrian přípravu platil. Jakmile se ale zlepšil na hranici 270. příčky žebříčku ATP a prosadil se do extraligového týmu, trénuje na náklady klubu. „Loni jsem si od jara do konce roku žebříčkově trochu pohoršil, ale asi je to logické. Na jaře jsem se dostal nejvýš v kariéře díky výsledkům na turnajích Futures, a když jsem pak začal jezdit hlavně na challengery, bylo to těžší a uhrál jsem méně bodů. Za ty zkušenosti to ale stálo a věřím, že je letos zúročím.“

Plán na letošní rok je smělý: zahrát si kvalifikaci grandslamu. „Znamená to vejít se do 250. místa. Když dobře nakombinuju turnaje a budu hrát svůj nejlepší tenis, není to nereálné,“ věří Ado, jehož klubovým trenérem je Jiří Hřebec. „Nešetřím mě, a to mám rád. Bez dřiny se člověk nezlepší. A sedli jsme si i lidsky. Jenom bych ho občas potřeboval ukecat, aby se mnou jel i na nějaký turnaj.“ Předtím byl jeho osobním koučem Jan Bedáň. „Chtěl jsem dát tenisu maximum, proto jsem ho oslovil. Nebylo to zadarmo, ale pomohlo mi to,“ říká a přiznává, že jde do tenisu naplno, i když nesní o tom, že jednou vyhraje Wimbledon. „Jsem realista. Kdybych se někdy dostal do první stovky, byl bych spokojen.“

Jiří Hřebec ho chválí za pracovitost a výborný bekhend. „Udělal velký pokrok a je radost s ním pracovat. Tenisově je na tom dobře a může být ještě lepší. Jen by se potřeboval víc uvolnit. Trochu ho brzdí hlava, moc velká zodpovědnost.“ Sikora to dobře ví. „Pracuju na tom, ale nejde to změnit z týdne na týden. Rodiče byli pedanti, vedli mě k zodpovědnosti a tenisově mi to možná uškodilo.“

Aby měl šanci naplnit svůj cíl, hraje v Norimberku (druhou) bundesligu. „Bez toho bych tenis neufinancoval. Bohužel to zabere celý červenec a přijdu kvůli tomu o čtyři turnaje, které jsou v tomhle období navíc slabší – právě proto, že hodně hráčů hraje ligu,“ vysvětluje.

Když chce nechat hlavu odpočinout, sedne na kolo. Loni si koupil »horáka« a chytlo ho to. „Dokonce jsme byli s panem Hřebcem na závodech kousek za Prahou. Občas jezdím i na trénink, aspoň přijedu na Štvanici rozehrátý,“ usmívá se a dodá: „Jednou jsem se jel jen tak projet za Prahu, jedu jedu, a najednou mám v nohách sto kilometrů. Tak jsem v Mělníku radši sednul na vlak, aby to nemělo následky.“

NOVÁ KOLEKCE RAKET T-FIGHT!

S raketami

FIGHT SERIES
DYNACORE

hrají:

Janko Tipsarević

Denis Istomin	Donald Young	Jérémy Chardy
Hiroki Moriya	Aljaz Bedene	John Millman
Denis Kudla	Marius Copil	
Marton Fucsovics	Omar Jasika	Ze Zhang
Zhe Li	Dino Marcan	Mitchell Krueger
Grégoire Barrere	Armel Rancezot	Marcus Daniell
		Robin Olin
		Jules Marie
		Axel Michon
		Daniel Cox
		Jeroen Vanneste

Tadeáš Paroulek

Jonáš Forejtek

Nikola Bartůňková při tréninku na Štvanici

Nejlepší výsledky hráčů I. ČLTK od podzimu 2014

Muži a ženy

Jan Hernych – semifinalista dvouhry ATP Challengeru v Ortisei (USD 64 000)

Jan Mertl – člen daviscupového týmu, vítěz dvouhry ITF Futures v Bad Salzdetfurthu (USD 10 000), Opavě (USD 15 000) a v Taverne (USD 15 000)

Jan Šátral – vítěz dvouhry ITF Futures v Heraklionu (USD 10 000) a v Šarm aš Šajchu (USD 10 000)

Adrian Sikora – vítěz dvouhry HM ČR dospělých v Plzni, semifinalista ATP Challengeru v Kazani (USD 40 000)

Marek Routa – vítěz dvouhry halového přeboru Prahy dospělých

Lucie Hradecká – členka vítězného týmu pro Fed Cup 2014, finalistka čtyřhry WTA v Lucemburku (USD 250 000, s Krejčíkovou) a v Acapulku (USD 250 000), semifinalistka v Monterrey (USD 500 000) a v Miami (USD 5 381 235), vítězka ITF v Poitiers (USD 100 000, vše s Hlaváčkovou)

Tereza Martincová – finalistka dvouhry ITF v Grenoblu (USD 25 000)

Jesika Malečková – vítězka dvouhry ITF v Antalyi a semifinalistka v Sunderlandu (USD 10 000)

Petra Rohanová – vítězka čtyřhry HM ČR dospělých

Junioři a juniorky

Alessandro Ricci – vítěz čtyřhry ITF 4 v Almere a finalista ITF 2 v Raaně, finalista dvouhry na turnaji kategorie A dorostenců ve Valašském Meziříčí, vítěz čtyřhry na HM ČR dorostu

Lukáš Vejvara – vítěz čtyřhry ITF 4 v Mostaru a ITF 5 v Esch-sur-Alzette, vítěz dvouhry na turnaji kategorie A dorostenců, finalista ITF 4 ve Štětíně

Daniel Velek – člen reprezentace, finalista čtyřhry na turnaji kategorie A dorostenců ve Valašském Meziříčí

Tadeáš Paroulek – semifinalista dvouhry na HM ČR dorostu

Markéta Vondroušová – finalistka dvouhry ITF v Šarm aš Šajchu (USD 10 000), účastnice

ITF Junior Masters v Chengdu, vítězka čtyřhry na turnaji Orange Bowl a Australian Open 2015

Miriam Kolodziejová – vítězka dvouhry ITF 1 v Umagu, finalistka čtyřhry na turnaji Orange Bowl a Australian Open 2015

Anastasia Detiuc – semifinalistka dvouhry a finalistka čtyřhry ITF 4 na Štvanici

Johana Marková – vítězka čtyřhry na HM ČR dorostenek

Žáci a žákyně

Jonáš Forejtek – člen reprezentace, vítěz dvouhry a čtyřhry TE 2 v Milovicích

Štěpán Trunečka – semifinalista čtyřhry TE 2 v Milovicích a finalista čtyřhry na turnaji A starších žáků v Plzni

Vítek Horák – semifinalista čtyřhry TE 2 v Milovicích

Vanesa Nikolovová – členka reprezentace, finalistka dvouhry TE 2 v Milovicích

Adéla Vašíčková – vítězka halového přeboru Prahy starších žákyň a vítězka turnaje kategorie A v Mostě

Denisa Hindová – semifinalistka dvouhry a finalistka čtyřhry TE 2 v Milovicích

Daria Vidmanová – vítězka dvouhry a čtyřhry TE 3 v Antalyi, vítězka dvouhry a čtyřhry na turnaji kategorie A mladších žákyň ve Vestci a v Liberci

Agáta Černá – semifinalistka dvouhry na HM ČR mladších žákyň

Družstva

Družstvo extraligy – 3. místo na Mistrovství ČR v Prostějově (Jan Mertl, Jan Hernych, Miloslav Mečíř, Adrian Sikora, Jan Šátral, Marek Routa, Lucie Hradecká, Kateřina Kramperová, Jesika Malečková, trenéři Jaroslav Jandus, Jiří Fencel a Jiří Hřebec)

Nikola Bartůňková: Vždycky chci vyhrát

Výborně se pohybuje, hraje intuitivně a maličko připomíná mladičku Markétu Vondroušovou. **NIKOLA BARTŮŇKOVÁ (9)** je navíc na svůj věk vyhraná. Není divu, v akademii Richarda Dražného na pražském Spořilově začínala už jako pětiletá a její tatínek Pavel je tenisový trenér. Teď navíc jezdí jednou týdně na Štvanici za Magdou Zemanovou; má tak kolem sebe celý trenérský tým.

„Nejvíce mě baví hrát na body, i při tréninku. Mým vzorem je Petra Kvitová, taky chodím ráda na síť,“ prozrazuje Nikola a tatínek říká, že jejím parádním úderem je bekhendový volej. „Ale hlavně má na tenis povahu. Vždycky chce vyhrát a nikdy ji nemusím postrkovat a říkat, aby se snažila. To je pro ni automatické,“ dodává Pavel Bartůňek a prozrazuje,

že první hračkou Nikoly byl ve dvou letech míč. „Pak přišla auta. Říkám, že je Niki polokluk, i když to žena nerada slyší,“ usmívá se.

Devítiletá slečna vyhrála v novém roce tři turnaje v kategorii babytenisu za sebou – dva na Štvanici a jeden na Spartě – a je nejlepší hráčkou ročníku 2006. Tenis hraje téměř každý den, ale když je potřeba, nařídí tatínek volný víkend.

Mimochodem – čerty v těle vybíjí Niki především na fotbale, i když taky ráda lyžuje a chodila na atletiku. „Hraju za Duklu, v obraně. Ale chodím jen na jeden trénink týdně a na zápasy. A když fotbal koliduje s tenisem, tenis má přednost,“ říká jasně Niki.

Vivus Pankrác, Praha 4

Bydlete v komfortním prostředí blízko stanic metra C Budějovická a Pankrác, v sousedství OC Arkády Pankrác.

IHNED K NASTĚHOVÁNÍ

Vivus Kamýk, Praha 4

Bydlete obklopeni přírodou, nedaleko OC Novodvorská Plaza a v budoucnu i nové stanice metra D Nové Dvory.

IHNED K NASTĚHOVÁNÍ

Vivus Luka, Praha 5

Bydlete v žádané lokalitě Šafránka na okraji Prokopského údolí, v docházkové vzdálenosti od stanice metra B Luka a Lužiny.

VE VÝSTAVBĚ

Vivus Aréna, Praha 9

Bydlete v originálním designu moderních Vysočan u stanice metra B Českomoravská a OC Galerie Harfa.

IHNED K NASTĚHOVÁNÍ

Vivus Uhříněves, Praha 22

Bydlete v klidné a žádané lokalitě obklopené zelení, blízko lesoparku Obora a Podleského rybníku.

NOVÝ PROJEKT

Pavel Zádrapa patří do kolektivu trenérů I. ČLTk už čtyři roky

Pavel Zádrapa hodil architekturu za hlavu a dal přednost trenéřině

Hráč musí tenis milovat

Do trenérského kolektivu na Štvanici patří čtyři roky; přišel ve chvíli, kdy se stal Jiří Fencel osobním trenérem Lucie Hradecké. „Šel jsem paradoxně za horšími podmínkami a přestal být svým pánem, ale věřil jsem, že mě to bude bavit. A to se splnilo,“ říká **PAVEL ZÁDRAPA (39)**, bývalý výborný hráč, jinak také obdivovatel van Gogha a malířů období impresionismu a postimpresionismu, milovník architektury a hudby, ale hlavně táta synů Kryštofa (4) a Robina (1,5).

Takže kdo má u vás syna nebo dceru, může požádat i o lekce z historie výtvarného umění?

„Leda by to byl van Gogh. *(směje se)* O něm vím všechno. Sjezdil jsem kvůli němu Belgii, Francii i Nizozemsko. V Provence jsem se dokonce ubytoval na místě, kde si uřízl ucho, byl jsem i v ústavu pro choromyslné poblíž Saint-Remy, kde strávil rok. Takže když van Gogh, říkám ano.“

Kde se to ve vás vzalo?

„Umělecké obory mě baví, ať je to design, malířství, architektura, hudba. Nemám na to, ale o to víc obdivuju ty, kteří to umějí. A mám zvláštní slabost pro lidi, kteří jsou nadaní jednostranně; géniové, kteří jsou jinak komplikovaní.“

Čím komplikovanější osobnost, tím víc mě to zajímá. *(usmívá se)* Vlastně obdivuju víc výjimečné malíře nebo skladatele než sportovce.“

Prý jste také maloval? Měl jste talent?

„Neměl. Já vlastně spíš kopíroval. Van Gogh ale taky nebyl talent, na rozdíl třeba od Dalího. Maloval ovšem rád a od rána do večera, až se to naučil. Já ne. A už nemaluju, skončil jsem asi před deseti lety. Byl to časově hodně náročný koníček.“

A co se vám líbí z architektury a hudby?

„Dřív jsem byl na modernu, teď se mi spíš líbí provensálský styl, domy

z kamene. A sruby. Kdybych někdy znovu stavěl, chtěl bych srub. Chtěl jsem architekturu studovat, ale protože jsem po ukončení kariéry dostal zajímavou nabídku na trénování, dal jsem jí přednost.“

A ta muzika?

„Jsem na tom podobně jako Jirka Fencel, líbí se mi elektronická hudba. Miluju Depeche Mode, rád poslouchám Chemical Brothers, Underworld, Massive Attack, The Cure, Radio Hat...“

Kam jste to vlastně dotáhl jako hráč?

„Nikam. *(směje se)* Do šestnácti jsem byl v reprezentaci, s Davidem Škochem a Tomášem Zibem; oba jsme z Písku. Ale pak jsem přišel na Spartu a souhrou několika okolností, i rodinných (táta v tu dobu odešel pracovat do Německa, což vzhledem k mému tenisu nebylo optimální), jsem nějak ztratil chuť. Možná jsem byl příliš citlivější, netrpělivější, taky mi chyběla soutěživost. Jako trenér se z toho snažím poučit. Tvrdím, že hráč musí být především soutěživý, trpělivý a hlavně musí tenis milovat. Strop pak určuje míra talentu.“

”

Líbí se mi, že na Štvanici tomu všichni trenéři dávají maximum. To jsem dřív neznal, není to až taková samozřejmost.

Kdo vás přivedl na Štvanici?

„Honza Vacek, můj bývalý deblový parťák; jsme stejný ročník. Přijal jsem rád, protože chci pracovat tak, aby to mělo smysl. V té době jsem trénoval na Cibulkách, předtím v Německu a ještě předtím na Spartě. Tam mi nabídli práci hned jak jsem ukončil kariéru. Přišlo mi super, že zůstanu na Spartě, u tenisu a budu si vydělávat, takže jsem architekturu hodil za hlavu, což byla možná chyba. Po vojně jsem zkusil Německo, dva roky jsem trénoval v Bonnu, kde jsem předtím hrál ligu. A pak čtyři roky na Cibulkách skupinku juniorek.“

Která z těch štací znamenala největší zkušenost?

„Každá mi dala něco. Na Spartě jsem se seznámil s trénováním mládeže, v Německu jsem se dal v některých věcech do latě a naučil se preciznosti, na Cibulkách jsem zase byl svým páнем a – našel jsem si tam manželku. (usmívá se) Největší zkušenost ale přišla až tady. Líbí se mi, že na Štvanici tomu všichni trenéři dávají maximum. To jsem dřív neznal, není to až taková samozřejmost.“

Máte na starosti dorost?

„Nejdřív starší žáky, to bylo místo, které mi nabídl Honza Vacek. Když loni na jaře odešel do Německa, převzal jsem jeho skupinu, juniory. Teď mám ve skupině Sandra Ricciho, Dana Velka, Jonáše Forejtku, Vanesu Nikolovovou a další tři čtyři kluky.“

Jste Sandrův oblíbenec, že?

„Rozumíme si, což je myslím důležité. Mně samotnému kdysi pravý opak tenis znechutil. To když jsem přišel z Písku, kde to bylo parádní, domácké, rozuměli jsme si, do velkého města a na Spartu. Tam mě tenis trochu přestal bavit. Asi i proto jsem šel tehdy dolů...“

Co ještě je podle vás důležité, aby byl trenér úspěšný?

„Měl by mít oko, nejen na techniku, měl by být citlivý, empatický, důsledný a taky psycholog, měl by umět hráče naladit a motivovat. A neobejde se bez podpory rodičů. Ti mohou udělat ohromnou věc; dobrým zázemím, tím, že nevyvíjejí tlak na výsledky a snaží se, aby bylo dítě pečlivé, soutěživé, mělo motivaci a radost z tenisu. I když tohle se dá špatně naučit. Dřív jsem si myslel, že jde hlavně o talent, teď vím, že na prvním místě je láska ke sportu a soutěživost. A taky dobrá psychika.“

Takže vaše krédo zní...

„...aby tenis hráče bavil. Současně se snažím být i dost přísný, chci, aby každý svůj trénink odmakal. Myslím, že se mi to daří i se Sandrem, který s tím občas mívá problém. Hodně se naučil na zahraničních turnajích. Získal tam zkušenosti a pochopil, že bez dřiny to nejde. Do čtrnácti stačí talent, pak už je potřeba mnohem víc.“

Jak jste v I. ČLTK spokojen?

„Jsem, funguje to tady opravdu dobře. Všichni trenéři jedou naplno a jsou zkušení a dobří, většina z nich bývalí

výborní hráči, i to je bonus.

Na Štvanici je taky výborný sparing, přitom tady zase není hráčů příliš mnoho, je to osobnější. I když by samozřejmě bylo optimální, kdyby i moje skupinka byla o něco užší.“

Je něco, co vám v klubu chybí?

„Lepší zázemí pro nás trenéry. A Stromovka. (usmívá se) Běhat při nabírání kondičky v parku je optimální, i když mě samotného tam snad třikrát pokousal pes... Na druhou stranu se tady podmínky pořád vylepšují, teď třeba díky novému víceúčelovému hřišti na Slavoji. Ještě by to chtělo mít podobný prostor v hale, to by byl naprostý ideál.“

Prozradte – co je vaše trenérské hobby? A co vám dělá radost?

„Baví mě technika, rád na ní pracuju. A mám radost třeba z posunu Sandra, ke kterému jsem snad přispěl; když jsem ho na podzim 2010 přebíral, byl osmý v republice, teď je pořád první v ročníku. Těším mě ale každý úspěch a žebříčkový posun mých hráčů.“

A když se zeptám na cíl?

„Chci vychovávat hráče, za které se nebudu muset stydět, myslím technicky a vůbec. Kteří by byli úspěšní. Asi jako každý trenér bych rád někoho dovedl co nejvyš. Na druhou stranu: když člověk dostane nějakou »lepší« šanci, hráče, který má opravdu velký potenciál, stojí před těžkým rozhodnutím. Trenérina na takové úrovni – tím myslím hlavně objíždění turnajů v zahraničí – se s rodinným životem dvakrát neslučuje. Já říkám, že velký tenis je pro trenéry ve věku od dvaceti do třiceti a od padesáti do sedmdesáti, ne pro táty s malými dětma.“

Při tréninku...

...a v debatě s Alessandrem Riccim

Získá Lucie Hradecká další pražský titul?

Robin Staněk bude chtít v srpnu určitě víc než loni, kdy prohrál v 1. kole

Advantage Cars Prague Open 2015

Comeback dvojtunaje!

Srpnový týden nabídne ATP Challenger i »pěťasedmdesátku« žen

Zase o něco lepší. Takový bude **ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN 2015**, který se bude hrát na Štvanici znovu uprostřed léta (10.-16. srpna). Kurty budou ovšem tentokrát praskat ve švech. Do areálu I. ČLTk Praha se totiž vrací atraktivní dvojtunaj v podobě ATP Challengeru mužů s dotací 50 000 dolarů a turnaje ITF žen (75 000).

„Bylo to relativně snadné rozhodnutí. V pořádání challengeru jsme chtěli jako klub pokračovat, turnaj ITF žen, který by měl turnajový týden výrazně zatraktivnit, jsme přihlásili společně s novým partnerem – společností Tennis Arena,“ vysvětluje generální manažer klubu a ředitel turnaje Vladislav Šavřda a dodává, že jde o logické spojení: „Tennis Arena vydává špičkový tenisový časopis, který má redakci na Štvanici, ale nejen proto k sobě máme blízko.“

Tennis Arena je i provozovatelem portálu www.tennis-arena.cz a organizuje dětskou turnajovou sérii Kids Tour i turnaje ITF žen – loni v Plzni a na Hluboké. „Pokračujeme v tom, co jsme začali, jenom jsme posunuli kategorii turnaje z pětadvaceti na pětasedmdesát tisíc dolarů,“ komentuje přesun na Štvanici a spojení sil s I. ČLTk Praha majitel společnosti Tennis Arena Tomáš Petera. „Turnajů žen s dotací 75 tisíc dolarů už po světě moc není, takže obsazení by tomu mělo odpovídat. Navíc je to optimální kategorie pro mladé české hráčky, i pro ty, které patří do týmu Tennis Areny. Na žebříčku se posouvají vzhůru a tenhle turnaj pro ně bude velkou příležitostí.“

Dvojtunaj má na Štvanici dlouhou tradici a určitě je dobře, že v ní

organizátoři chtějí pokračovat. Je to dobrá zpráva především pro fanoušky, protože turnajový týden bude pestřejší a tenisově nabitější. Odpadnou »plonkové« chvíle, kdy se hrál jen debl nebo se čekalo na zápas dne.

„Vidím ještě další velké plus. V termínu turnaje hrají ženy jen velký turnaj WTA Tour v Kanadě (*Rogers Cup v Torontu s dotací 2,2 mil. USD – pozn.*), a to je pro nás příslibem velmi zajímavého obsazení. I z hlediska mladých českých hráček. Děvčatům jako Allertová, Kristýna Plíšková, Krejčíková, Smitková nebo Siniaková by totiž momentální ranking neumožnil hrát hlavní soutěž v Torontu, a tak by pro ně Prague Open měl být vítanou příležitostí,“ upozorňuje Šavřda s dovětkem, že půjde i o skvělou šanci pro hráčky I. ČLTk. „Máme dívky, pro které bude účast v turnaji přínosem, ať už jde o stále se lepšící Terezu Martincovou nebo grandslamové šampionky ze čtyřhry juniorek v Melbourne Miriam Kolodziejovou a Markétu Vondroušovou; obě začínají sbírat první body mezi ženami a tenhle turnaj jim v tom může pomoci.“

Titulárním partnerem Prague Open bude stejně jako před rokem společnost Advantage Cars Milana Vopičky

mladšího. Ten prožil na Štvanici tenisové mládí a klubu svého srdce zůstává věrný i jako úspěšný podnikatel. „Pro marketing se nabízí spousta jiných možností, ale mám ke klubu vztah. Táta patří k I. ČLTk od roku 1948, maminka od šestapadesátého, já na Štvanici začínal ve školičce, hrál za žáky, za dorost, extraligu... Je to pro mě srdeční záležitost, to je hlavní důvod, proč podporuji Prague Open,“ říká muž, jehož firma s tenis evokujícím jménem prodává prémiové vozy v luxusním showroomu ve Vysočanech a při turnaji bude znovu zajišťovat i *car service*.

Co by se mělo naopak letos v srpnu změnit – počet doprovodných akcí pro fanoušky. Organizátoři počítají nejen s dětským dnem a akademií, ale také se street basketbalem a dalšími nápady, kterými chtějí přitáhnout diváky a možná i potenciální členy klubu.

Ještě jedna maličkost Prague Open nepochybně pozvedne: výrazně vylepšené zázemí klubu. Vestibul se sportovní recepcí už je kompletně v novém (a moderním), zásadní proměnou prošla i klubová restaurace. Co víc si přát před akcí roku, kterou dvojtunaj na Štvanici nepochybně bude?

ŘÍKEJTE TOMU TŘEBA CHARISMA.

ADVANTAGE
CARS

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 95/10, 190 00 Praha 9

Seznamte se s talenty z I. ČLTK Praha...

Na Štvanici se nám líbí!

V I. ČLTK se připravuje spousta nadějných hráčů těmi nejmladšími v kategorii babytenis počínaje a dorostenci konče. A právě proto, že jich je tolik, rozhodli jsme se je postupně představit. Do první pětky jsme vybrali **AGÁTU ČERNOU** (nar. 2004, 2. nejlepší hráčka ročníku v ČR), **DENISU HINDOVOU** (2002, nejlepší hráčka ročníku), **RADKU BUŽKOVOU** (2000, na konci roku 2. nejlepší starší žákyni), **ONDŘEJE ŠTYLERA** (2000, 4. mezi staršími žáky) a **DANIELA VELKA** (1999, 2. v ročníku). Všem jsme položili stejné otázky. Takže – seznamte se...

AGÁTA ČERNÁ

Jak dlouho hraješ na Štvanici a odkud jsi přišla?

„Dva roky. Začínala jsem na TC VŠ Praha ve školičce u paní Brzákové, hrála jsem tam asi dva roky. Pak jsem přišla na letní kemp k panu Pechovi a ten mi nabídl, abych začala hrát na Štvanici.“

Jak jsi v I. ČLTK spokojena, kolik času trávíš v klubu a co se ti tu nejvíce líbí?

„Jsem tady s jedinou výjimkou každý den, jezdím na Štvanici rovnou ze školy s mamkou. V létě zůstávám i na kondici, teď přes zimu ale moc ne, protože máme doma malou posilovnu. Cvičím pod dohledem tatky, někdy na mě dohlídne starší sestra. Líbí se mi tady přístup trenérů, ve všem. I v tom, jak se k nám chovají, je s nimi pohoda a legrace, i když taky makačka. Až když něco udělám špatně popáté, zakřičí.“

Jak a s kým trénuješ?

„Nejvíce hraju s paní Zemanovou, někdy taky s panem Steinbrecherem nebo s panem Štychem.“

Na čem teď nejvíce pracujete?

A jaký máš nejbližší cíl?

„Naposledy jsme odstraňovali podhmat u forhendu. Teď se snažíme zlepšit bekhend, abych ho hrála včas, před sebou. Letos bych se chtěla pokusit být nejlepší v ročníku a vyhrát nebo být ve finále mistrovství republiky. Loni jsem byla v semifinále.“

Kdo je tvůj vzor a proč?

A jaký máš sen?

„Maria Šarapová. Líbí se mi, že nikdy nevzdá zápas. Snažím se být stejná, už jsem taky pár zápasů otočila, i z mečbolů. Jednou bych chtěla vyhrát všechny grandslamsy.“

DANIEL VELEK

Jak dlouho hraješ na Štvanici a odkud jsi přišel?

„Na Štvanici jezdím od osmi let; paní Zemanová mě tehdy viděla na turnaji a pozvala mě do Prahy. Začínal jsem v Táboře, hrál jsem tam i hokej, nejvíce se mi věnoval trenér Drda. Mamka mě pak od mladších žáků vozila na Štvanici skoro každý den, protože v Táboře nebylo s kým hrát. Teď tady už třetí rok bydlím. Předtím jsem jezdil autobusem, po škole sem a po tréninku domů, ale to nešlo.“

Jak jsi v I. ČLTK spokojen, kolik času trávíš v klubu a co se ti tu nejvíce líbí?

„Trávím tu veškerý čas, kdy nejsem ve škole. Chodím na osmileté gymnázium, jsem v kvartě, mám individuál a zvládám to v pohodě. Trénink, to jsou většinou tři hodiny na kurtu, dvě fáze, k tomu kondice, někdy si ještě večer jdeme

zahitovat nebo do fitka. Žiju tenisem a líbí se mi tady. Tréninky jsou výborné, kondice suprová, nic mi tady nechybí.“

Jak a s kým trénuješ?

„Už tři roky s malou pauzou hraju s panem Zádrapou a vyhovuje mi to. Zakládá si na technice, tu pilujeme.“

Na čem teď nejvíce pracujete?

A jaký máš nejbližší cíl?

„Ladíme techniku forhendu. Nejbližším cílem je udržet si postavení v žebříčku, v ročníku jsem druhý za Patrikem Riklem. Začínám hrát turnaje ITF a budu se snažit nasbírat co nejvíce bodů.“

Kdo je tvůj vzor a proč?

A jaký máš sen?

„Vzor nemám, ale líbí se mi Federer. Technikou a přirozeností. Chtěl bych si někdy zahrát grandslam a sním o tom, že ho třeba jednou vyhraju.“

RADKA BUŽKOVÁ

Jak dlouho hraješ na Štvanici a odkud jsi přišla?

„Přišla jsem z Bohutína jako mladší žákyně. Nejdřív jsem jezdila dvakrát týdně, teď už každý den. Chodím na osmileté gymnázium v Dobříši a dojíždění, ať už z domova nebo ze školy, je docela únavné. Ráda bych si to zařídila tak, abych tady mohla občas spát.“

Jak jsi v I. ČLTK spokojena, kolik času trávíš v klubu a co se ti tu nejvíce líbí?

„Spokojená jsem a líbí se mi tady kolektiv. Je nás tu hodně hráčů a přitom mezi sebou máme dobré vztahy.“

Jak a s kým trénuješ?

„Každý den, většinou po škole. Jednou nebo dvakrát týdně jsem na Štvanici

celý den. Ve škole mi to tolerují. Když přijedu odpoledne, mám jednu fázi a k tomu kondici, když jsem tu celý den, hraju i dopoledne. Druhým rokem se mi věnuje pan Jandus a je výbornej.“

Na čem teď nejvíc pracujete?

A jaký máš nejbližší cíl?

„Techniku už jsme zvládli, teď pilujeme už jen detaily. Hlavně potřebuju hrát a hrát. A asi být na Štvanici ještě víc, mít na tenis víc času, víc trénovat. Chci do toho jít naplno.“

Kdo je tvůj vzor a proč?

A jaký máš sen?

„Vzor nemám, ale líbila se mi Li Na. I její bekhend a soustředění. Mrzí mě, že skončila. Chtěla bych hrát co nejlíp, jezdit na největší světové turnaje.“

DENISA HINDOVÁ

Jak dlouho hraješ na Štvanici a odkud jsi přišla?

„Trénuju tady od šesti let. Začínala jsem jako čtyřletá s panem Drábkem, hráli jsme v různých klubech.“

Jak jsi v I. ČLTK spokojena, kolik času trávíš v klubu a co se ti tu nejvíce líbí?

„Jsem tady každý den po škole. Když hraju hodinku nebo hodinku a půl, dělám i kondici, když dvě hodiny, tak už ne. Občas chodím taky na rehabilitaci.“

Jak a s kým trénuješ?

„Od minitenisu až donedávna s paní Zemanovou, teď jsem začala hrát s panem Štychem. S paní Zemanovou

jsme dělaly hlavně techniku, teď hrajeme víc cvičení. Pan Štych je taky výbornej.“

Na čem teď nejvíc pracujete?

A jaký máš nejbližší cíl?

„Pracujeme hlavně na forhendu a na podání. To byla trochu moje slabina, hlavně technicky. A taky se snažíme, aby byl servis přesnější. Chtěla bych letos vyhrát halové i letní mistrovství starších žákyň.“

Kdo je tvůj vzor a proč?

A jaký máš sen?

„Maria Šarapovová. Mám ji ráda, hraje výborně a má dobrou servis. Taky bych jednou chtěla být v Top 10, to je můj sen.“

Ondřej Štyler s trenérem Danielem Vaňkem

ONDŘEJ ŠTYLER

Jak dlouho hraješ na Štvanici a odkud jsi přišel?

„Od jedenácti. Přišel jsem jako mladší žák z TJ Radlice, tam jsem začínal jako šestiletý. Na přeborech mladších žáků na Spartě mě viděla paní Zemanová a zeptala se, jestli si nechci přijít zahrát.“

Jak jsi v I. ČLTK spokojen, kolik času trávíš v klubu a co se ti tu nejvíce líbí?

„Spokojený jsem, už tady mám nějaké zázemi. Času tu trávím hodně, ze školy jezdím každý den rovnou na Štvanici a odjíždím večer. Takže můj den je škola a tenis, nic víc se do něj nevejde. Na gymnáziu mi podle možností vycházejí vstříc, taky nemusím chodit na tělocvik a na výtvarku, takže dvakrát třikrát týdně hraju dvoufázově. Odpoledne mám většinou po tréninku ještě kondici, občas jdu i na fyzio, poslední dobou pravidelně, protože jsem byl zraněný. Chodím i na regeneraci, většinou dvakrát týdně.“

Jak a s kým trénuješ?

„Jsem ve skupině pana Vaňka a snad jsem zapadl, i když jsem nejmladší. Líbí se mi, že tomu trenér dává sto procent, já se snažím o totéž. Kondici dělám s Pavlem Jandou.“

Na čem teď nejvíc pracujete?

A jaký máš nejbližší cíl?

„Měl jsem kvůli zranění pauzu, tak teď hlavně na kondici a práci nohou, taky ladíme technické detaily u smeče a forhendu. V mém ročníku je skupina čtyř hráčů, kteří byli ještě nedávno hodně výkonnostně oddělení, ale teď už to tolik neplatí. Chtěl bych být co nejdřív ten třetí.“

Kdo je tvůj vzor a proč?

A jaký máš sen?

„Líbí se mi kreativita Monfise a snažím hrát podobným stylem. A sen? Chtěl bych se tenisem uživit, to znamená být ve špičce, nejméně ve stovce, ale raději v Top 10.“

Talent a dřina nestačí

Aneb k úspěšné kariéře je třeba udělat i správná rozhodnutí

K úspěšné kariéře je potřeba nejen talent, dřina, zdraví, psychická odolnost a další předpoklady, ale i spousta důležitých – a správných! – rozhodnutí. Kdo si tohle všechno včas neuvědomí a vidí úspěch jenom mezi lajnami, snadno šanci ztratí. Hráči, a především jejich rodiče, kteří touží, aby dítě hrálo tenis na špičkové úrovni, by si měli nástrahy budování kariéry uvědomit a některé věci si spočítat.

Jako šéftrenér I. ČLTK (a také jako otec dvou synů, kteří sportují) se s některými specifiky hráčského vývoje setkávám téměř každý den. Vidím dvě klíčová období, kdy se o mnohém – ne-li o všem – rozhoduje. Tím prvním je přechod z žákovské do juniorské kategorie, tedy věk kolem 14. roku, druhým pozdější juniorské období, věk mezi 18.-19. rokem a přechod mezi dospělými. V těchto obdobích dochází nejen v tenisovém životě k poměrně zásadním změnám, které významně ovlivňují sportovní přípravu.

Když se detailně podíváme na první přechodovou fázi, najdeme čtyři zásadní věci, které je potřeba úspěšně zvládnout a vyřešit.

Nárůst tréninkových objemů a jiný režim přípravy/tréninku

V žákovském věku trénují děti jednofázově, odpoledne po příchodu ze školy, celkově zhruba 10 hodin týdně. S přechodem mezi juniory je čeká dvoufázový trénink a nárůst týdenního objemu tréninku až na minimálně 15 hodin. K tomu připočtete začátek

cílené kondiční přípravy a regenerace. Celá příprava se pomalu profesionalizuje, ze zábavy se stává celodenní aktivita.

Víc turnajů a výjezdy do zahraničí

V žákovském věku převažují i u těch nejlepších dětí turnaje v Česku s několika málo výjezdy do zahraničí – na akce Tennis Europe. V kategorii juniorů už to bývá 20-30 turnajů ročně a převážná většina z nich v cizině, tedy opět nárůst a další změna. Důvod je zřejmý: domácí turnaje přestávají mít vypovídací schopnost, jsou zkrátka slabší. K dalšímu hráčskému růstu je ale třeba měřit se s těmi nejlepšími, a to je možné jen na akcích v zahraničí. Pardubická juniorka má nepochybně tradici i prestiž, vyhrát ji znamená pořád úspěch, povzbuzení i motivaci, ale kvalitou je přibližně na úrovni turnaje ITF 3. Hrát v zahraničí je ale po všech stránkách náročnější a přináší to nové problémy. Zatímco po prohře v 1. kole turnaje v Jihlavě se týž den vrátím domů a druhý den už trénuji v klubu se svým trenérem, v Řecku nebo v Turecku, kam se většinou vyráží na 2-3 turnaje za sebou, už je potřeba zůstat a zorganizovat si veškerý program a trénink na místě.

Škola a co s ní?

Kdo přechází z žákovské kategorie do dorostu, většinou také přestupuje ze základní školy na střední, což je náročnější nejen časově, ale i obtížností učiva. Z výhradně dopolední školní docházky jsou obvykle i dvě odpolední výuky a nutnost víc se učit. Dochází tedy ke kumulaci vyšších nároků – větší objem tréninku, více turnajů a v zahraničí, náročnější škola... Je velmi těžké, ne-li nemožné, tohle vše úspěšně skloubit. Proto by rodiče, kteří chtějí, aby jejich dítě studovalo, ale preferují tenisovou kariéru, měli jít cestou individuálního studijního plánu (nebo internetové školy) a neupínat se k prestižní škole. Tenisový (turnajový) program je v této fázi tak náročný, že to nelze zvládnout.

Tereza Procházková (ročník 1999) se snaží prosadit mezi juniorkami, a tak upravila školní docházku a trénuje dvoufázově

Lukáš Vrňák byl mezi dorostenci největším domácím soupeřem Veselého, ale pak kariéru vzdal...

Finanční zázemí

Kdo má doma syna či dceru v žákovském věku a je ochoten oželeť dovolenou v exotice, turnaje v Česku zřejmě ufinancuje. Vidí-li u dětí nadšení, asi to rád udělá a náklady zhruba 200 tisíc korun ročně si mnoho rodičů může dovolit. Okamžikem přechodu mezi juniory a nutností jezdit na turnaje v zahraničí ovšem výdaje narůstají, jakkoli jde o hráče podporovaného v rámci Národního tenisového centra a třeba i silným klubem. V této fázi může výrazně pomoci sponzor.

Uvedu příklad: nedávný výjezd na dva turnaje v turecké Antalyi pro dvě dívky a kouče vyšel na 90 tisíc korun. A jiný: turnaj ITF ve Francii s přeletem na dvě akce do Izraele a po návratu cesta do Valašského Meziříčí vyšly na 60 tisíc korun – bez trenéra. Ideálně by ale hráč měl jet s doprovodem, v této věkové kategorii lépe s koučem, jehož náklady je ovšem nutné připočítat. Pokud by jezdil s někým z rodičů (a tedy ušetřil), ten by zřejmě nemohl mít zaměstnání...

Samozřejmě, že ve věku, o kterém mluvíme, existují i mnohá další úskalí. Třeba osobnostní riziko s příchodem puberty. Děti začnou hledat i další způsoby vyžití než je škola a tenis. Což je v pořádku, pokud to není na úkor zmíněných dvou. Svoje může udělat i první partnerský vztah, špatná parta...

Ideální hráč ještě neztratil dětské iluze a sny, nechodí do školy, je pracovitý, nestýská se mu, baví ho cestovat a má na tenis peníze

Roli mohou hrát i další věci, ryze sportovní. V žákovské kategorii lze ještě některé nedostatky relativně úspěšně schovat za přednosti, lze například uspět s tenisem postaveným na trpělivosti. Některým výjimečně nadaným stačí talent, podobně jako ve škole. Mezi juniory už to ale bez tvrdé práce nejde, nedostatky jsou vidět čím dál víc a začnou se projevovat na výsledcích. Junior už musí umět výměnu věst, něco vymyslet, být schopen ji ukončit, dát tu a tam eso.

Říká se, že ve věku do 14 let jsou výsledky dané především mírou talentu a podpory rodičů. Pak už se ovšem hráč dostává mezi ty bez výjimky talentované, zabezpečené a nadto pracovité. Výhodou prvního »přechodného« období je většinou to, že hráčům nechybí chuť. Mají své vzory, za sebou první úspěchy, i díky (naivním) dětským cílům jim nechybí motivace. Fáze druhého zmíněného období, tedy pozdějšího juniorského věku, už bývá složitější.

V osmnácti devatenácti letech nároky znovu stoupají a celá příprava se maximálně profesionalizuje. Znovu se zvedá objem tréninku, minimem bývá 18 odehraných hodin týdně, už je nezbytné objet 30 turnajů ročně včetně nejmenších akcí dospělých, 90 % z nich v zahraničí. Příjmy z nejmenších turnajů kategorie Futures či ITF (u děvčat) jsou přitom tak malé, že pokryjí jen zlomek nákladů, nemluvě o případech cestování s koučem. Výhodou naopak je, že škola už bývá vyřešena; hráč na ni buď rezignoval, nebo má po maturitě. Nebezpečím je však kromě možného finančního vyčerpání také ztráta iluzí, objevuje se vyhoření.

Junior už je osobnost, ví, co tenisový život obnáší. Uvědomuje si, že další kariéra nebude tak snadná, že má určité limity a relativně snadno se stane, že se spokojí s tím, že objel svět a tenis vzdá. Dobře totiž ví, že bude muset objíždět turnaje kategorie Futures a de facto začínat od nuly, že místo na (juniorku) Roland Garros pojede na malý turnaj někde do Afriky. Že bude dříť jako mezek, stráví 30-35 týdnů mimo domov a že to bude stát spoustu peněz. A pokud bude mít štěstí, bude to trvat nejméně dva tři roky. Proto potřebuje ze všeho nejvíc trpělivost, víru a vytrvalost! Není až tak

povzbudivé, že od vstupu Tomáše Berdycha mezi muže ho úspěšně napodobil jediný mladík – Jiří Veselý. Mezi děvčaty je tahle statistika výrazně pozitivnější.

Turnaje Futures – a podobně nejmenší turnaje ITF žen – zkrátka nenabízejí mladým hráčům žádný med, jenom tvrdou práci a spoustu cestování bez veškerého komfortu. Bez toho ale cesta k úspěchu nevede. Slovy Jiřího Hřebce: tenis se hráč naučí na turnajích, a proto jich musí objet dvacet třicet za rok. V tomhle mohou být příkladem sestry Plíškové, které za poslední roky objely každoročně 30-35 turnajů, a jak je vidět, prospělo jim to.

Ten, kdo má reálnou šanci se prosadit (a je na žebříčku ITF v Top 50), tedy potřebuje především výdrž. Zkušenosti ukazují, že naši hráči dozrávají později, tedy i proto. Ideálně to musí být hráč, který ještě neztratil dětské iluze a cíle, nechodí do školy, je pracovitý, ochotný trávit v klubu (zkrátka tenisem) pět šest hodin denně, nesmí se mu stýskat, musí ho bavit cestování a musí mít na tenis peníze. Hodně důležitých podmínek, co říkáte? První turnaje dospělých jsou přitom těžší i mentálně: čtyři pět porážek v prvním kole s hráčem oťrese. Tohle jsou chvíle, kdy může přijít deziluze.

V této fázi kariéry už by měl jít rodič v roli opatrovníka stranou a hlavní roli by měl převzít kouč, který s hráčem jezdí, vidí jeho zápasy a plánuje turnaje a celou přípravu. Jde o to, že když hráč na sérii turnajů v zahraničí třikrát za sebou prohraje v prvním nebo ve druhém kole a zůstává, trenér se o něj po stránce přípravy postará mnohokrát lépe. Jak jsem ale zmínil, stojí to peníze...

Jsmo zpátky na začátku: kdo plánuje tenisovou kariéru potomka, měl by si na jejím začátku uvědomit a spočítat mnohem víc věcí než jen to, zda má jeho dítě talent. A pokud jde o peníze: věřím, že když nechybí snaha a vytrvalost, (skoro) vždycky se najdou.

JAROSLAV JANDUS

15 let je šéftrenérem I. ČLTK, působil i u fedcupového týmu; pracoval mj. s Krajíckovou, Kleinovou, Chládkovou a Dijasovou

Jan Kurz: Štvanice ve mně vzbuzovala posvátnou hrůzu

Objel jsem 63 grandslamů

Na stolek ve vestibulu by si mohl dát cedulku **RESERVE – JAN KURZ**.

Pokud ho neuvidíte, jak u něj se zaujetím luští křížovku, něco se děje. Ledaže je bývalý úspěšný kouč Heleny Sukové, Jany Novotné, »Maggie« Malejevové, Barbary Rittnerové, Lori McNeilové či Andrey Strnadové na dvorci. Jako privátní trenér dává na Štvanici lekce dětem i rekreantům, momentálně se věnuje i Davidu Šimůnkovi. A občas si jde sám zahrát, i proto, aby byl v kondici na soutěže seniorů.

„Je neuvěřitelné, jak je člověk na kurtu nekritický. Pořád mě irituje, že vidím pět minut předem kraťas, a nechápu, že u něj jsem po třetím dopadu,“ směje se jedenasedmdesátiletý kouč, odkládá autobiografii Nadala a vysvětluje, proč tráví v klubu tolik času. „Protože jsem v důchodu, život jsem prožil na tenise a s tenisem, a tak je pro mě příjemné promrhávat čas v oblíbeném klubu. Každopádně je to lepší než úklid domácnosti.“

Štvanice je jeho oblíbeným klubem od chvíle, kdy se stal koučem Andrey Strnadové (a později Ludmily Richterové). Tehdy začal v I. ČLTK trávit víc a víc času, až na ostrově zakotvil. I proto, že tady má spoustu kamarádů z mládeže.

„Štvanice ve mně vždycky vzbuzovala posvátnou hrůzu. To myslím pozitivně.“

V mládí jsem nesmírně obdivoval Javorského a kdykoli jsem sem přišel, do klubovny nebo na kurt, i jako tenista první patnáctky domácího žebříčku, vždycky jsem měl pocit, že přicházím na centrkurt ve Wimbledonu. Nakonec jsem se tady stal členem,“ popisuje vazby k nejslavnějšímu domácímu klubu, ve kterém byl ještě nedávno i členem výboru.

Jako hráč to do absolutní domácí špičky nedotáhl, tedy ani na světové turnaje. Ty začal objíždět až jako kouč. „Nejdál jsem si zahrál v Sofii, v Sopotech, vlastně ještě v Havaně,“ směje se. „Za železnou oponu jsem se zkrátka nedostal. To až později, jako kouč jsem objel 63 grandslamů. A ještě jsem měl štěstí, že jsem se na nich vyskytoval po boku velkých hráčů a občas viděl i vlastní finále,“ usmívá se.

Posledním svěřencem – profesionálním hráčem (a prvním mužem!) byl zhruba před pěti lety Ivo Minář. „Naše spolupráce ale netrvala moc dlouho. Mimochodem – Ivo byl hráčem, kterých je dnes podle mého soudu většina. Ani na vteřinu se nezabýval soupeřem, taktikou. Jeho styl pro to sice nebyl zrovna stvořený, ale i tak. Mám pocit, že je to dnes trend. Většina tenistů, od žáků a juniorů v klubu až po profesionály, se ani na vteřinu nezabývá tím, co soupeř neumí. Hrajou zkrátka úplně stejně proti pravákovi i levákovi, prckovi i čahounovi, je jim úplně jedno, jak ten druhý vypadá, co mu dělá dobře a co špatně. Drží se svého stylu, a když to soupeři překážá, vyhrajou. Když ne, tak prohrajou. Moc tomu nerozumím...“

Pokud si má vybavit jediný tenisový zážitek, vybere trenérský. V Eastbourne byl koučem Heleny Sukové, když vyhrála ve velkém stylu tamní prestižní turnaj na trávě v předvečer Wimbledonu; v semifinále totiž porazila Navrátilovou a ve finále Evertovou! „Dva dny jsem z toho tenkrát nemohl spát, ty zápasy jsem si v noci přehrával od prvního do posledního míče,“ přiznává.

Na hráčskou kariéru má Jan Kurz také spoustu vzpomínek, i když se světovými esy se nikdy nepotkal. „Hrál jsem v hodně amatérské době, nikam se nesmělo jezdit, navíc mi nepomohlo, že jsem si v osmnácti těžce zlomil nohu a rok vůbec nehrál. Na druhou stranu to nebylo rozhodující, já prostě tenis málo uměl,“ říká sebekriticky. „Možná i proto jsem jako kouč dával velkou váhu taktickému vedení boje. Sám jsem totiž většinu zápasů s hráči, kteří byli na žebříčku kolem mě, vyhrával tím, že jsem soupeře odnaučil hrát tenis,“ směje se a dodává: „Za pět let, co jsem jezdil s Helenou (Sukovou), jsem jí asi nenaučil žádný velký úder, ale nepochybně se naučila využívat slabín soupeřek a čist hru. Nevím, jestli si na to pamatuje, ale často jsem jí opakoval, že než soupeřku na síti prostřelovat, je lepší zahrát ve správnou chvíli dobrý lob.“

Tuhle filozofii praktikuje i na dvorci. A nejen při setech s přáteli. Pořád totiž válí v seniorské soutěži v Německu, druhou nejvyšší soutěž družstev v Aschaffenburgu. „V kategorii 60 plus to ale mám těžké, potkávám hráče i o jedenáct let mladší. Zatím jsem sice neprohrál, ale letos hrajeme vyšší soutěž a tam to pro mě na »jedničku« bude asi příliš velké sousto. Takže klubu fandím, aby se podařilo koupit Jirku Průchu – usnadnilo by mi to život, hrál bych druhýho.“

Pořád mě irituje, že vidím pět minut předem kraťas, a nechápu, že u něj jsem až po třetím dopadu.

Targety
Platina
Spojovací materiály
Recyklace
Klenotnické polotovary
Průmyslové aplikace
Chemie
Klenoty
Laboratoře
Dentální materiály

Ekologické ZPRACOVÁNÍ VÝROBA A RECYKLACE DRAHÝCH A NEŽELEZNÝCH KOVŮ

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu**

Hlavní cíle nadačního fondu jsou:

- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
- rozšiřování tenisové členské základny
- podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty nadačního fondu:

- tradiční mezinárodní turnaj ITF – SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
- turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
- tenisové akademie
 - I. stupeň – spolupráce se ZŠ Hostýnská – vyhledávání talentů a všeobecná příprava
 - Travelling team vrcholových hráčů juniorské kategorie

Podporujeme juniorský tenis

SAFINA, a.s.

Videňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
Tel: +420 241 024 111, Fax: +420 241 024 292
e-mail: info@safina.cz, www.safina.cz

Bazén zpestřuje v létě i prázdninové dětské kempy

Co vše si můžete dopřát na Štvanici

Jako členové I. ČLTK Praha máte zřejmě velmi dobrý přehled o tom, jaké aktivity můžete na Štvanici provozovat a jaké služby využívat. Níže vám nicméně nabízíme souhrn všeho, co se v areálu nejslavnějšího domácího klubu nabízí. Tenisem a kávou na terase z gruntu zrekonstruované restaurace nemusí vaše štvanické odpoledne zdaleka skončit. Co takhle masáž a vířivka? Nebo potrápení těla na rotopedu či beachvolejbal s přáteli, než skončí dětem lekce v tenisové školičce? Krásné léto!

● TENIS

V letní sezoně v rámci členství hra na venkovních kurtech zdarma (hosté za poplatek), v zimě zvýhodněné ceny na pronájem hal. Sledujte webové stránky nejen kvůli provozu či výjimkám, ale také klubovým dnům a dalším akcím.

Celoročně (za poplatek) tenisová školička a prázdninové kempy pro děti. Areál je otevřen od 7.00 do 22.00 hodin.

● TECNIFIBRE SERVIS CENTRUM

Služby tenisového obchodu a servisu lze využít od pondělí do pátku v době od 9.00 do 18.30 hodin.

● RESTAURACE

Klubová restaurace je otevřena denně od 9.00 do 22.00 hodin.

● FITNESSCENTRUM

Pouze pro členy, zdarma, k dispozici od 7.00 do 22.00 hodin.

● REGENERACE

Vstup do sauny a vířivky pro členy zdarma (nutno předem objednat na recepci), masáže a fyzioterapie za poplatek. Objednávky masáží na tel. 777 345 956 (paní Jaškina),

fyzioterapie na tel. 739 078 772 (slečna Sosnová).

● VENKOVNÍ VYHŘÍVANÝ BAZÉN

Pro členy vstup zdarma, hosté za poplatek (200 Kč/den), otevřen je v letní sezoně každý den podle počasí, lehátka k dispozici.

● VÍCEÚČELOVÉ HŘIŠTĚ, PLÁŽOVÝ VOLEJBAL A TENIS

Členům jsou obě hřiště k dispozici bezplatně, hostům za poplatek, a to v době od 7.00 do setmění. Míče a rakety k zapůjčení na recepci.

● GOLFOVÝ SIMULÁTOR

K dispozici za poplatek (sleva pro členy) celoročně od 7.00 do 22.00 hodin, objednávky na recepci.

● KADEŘNICTVÍ

Objednávky na tel. 602 621 516 (paní Marounková).

Prosíme všechny členy i hosty o respektování provozního řádu jednotlivých prostor; stejně jako ceník všech aktivit ho najdete na www.cltk.cz

Zbrusu nový kurt na beachvolejbal na Slavoji

Kvalita **prověřená časem**

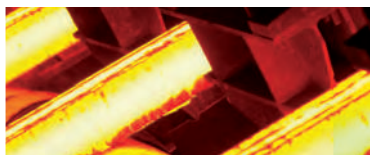
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Petr Šimůnek je druhým rokem viceprezidentem Centenary Tennis Clubs

Petr Šimůnek: Být členem CTC je především prestiž Jsem ten nejvíc zvědavý

Sedmým rokem patří do řídicího výboru Centenary Tennis Club (CTC), prestižního celosvětového sdružení stoletých klubů, druhým rokem je jeho viceprezidentem. **PETR ŠIMŮNEK (58)**, člen výboru I. ČLTK, byl před časem tak trochu hozen do vody (rozuměj poslán na výroční valnou hromadu sdružení) a rychle se mu v ní zalíbilo. Skoro se chce říct, že je mu tahle role šitá na míru.

Jak se vůbec stal I. ČLTK Praha členem Centenary Tennis Clubs?

„Je to zásluha prezidenta klubu Václava Klause. V roce 1999 projevil při návštěvě Španělska jako vášnivý tenista přání si zahrát. Což se mu splnilo na kurtech Realu de Tennis Barcelona. Nejenže si tam zahrál, také se setkal s panem Tintorém, prezidentem CTC, který mu o sdružení vyprávěl. A Václav Klaus zareagoval, že je v Praze také členem stoletého klubu, I. ČLTK. Odtud byl už jen krůček k tomu, že jsme vyplnili přihlášku a v roce 2000 se stali členem Centenary Tennis Clubs.“

Jako první český klub.

„Jako první a dosud jediný český klub, přesně tak.“

Jaké byly začátky?

„Spíš nijaké. První roky jsme dvakrát aktivní nebyli, spíš jsme se nezúčastňovali. Dokonce jsme asi dvakrát požádali Jirku Granátu, který žije ve Švýcarsku, aby nás na valné hromadě v Lausanne zastupoval. (usmívá se) Teprve napotřetí jsem byl klubem vyslán já a fungování sdružení se mi zalíbilo. Přišlo mi zajímavé organizovat zápasy mezi tradičními kluby a dát členům možnost poznat jiné slavné kluby v Evropě a lidi, kteří mají stejný zájem.“

Proč má sdružení sídlo v Lausanne? A kolik klubů sdružuje?

„Za sídlo v Lausanne může přátelství pana Tintoré s bývalým předsedou

Mezinárodního olympijského výboru Juanem Antoniem Samaranchem.

Ten vznik klubu podpořil a zařídil i onu prestižní adresu, na které je i sídlo olympijského výboru. CTC sdružuje aktuálně 67 klubů z celého světa, z 26 zemí z pěti kontinentů.“

Jakou první návštěvu jste pro I. ČLTK dojednal?

„Prvním klubem, který přijel na Štvanici, byl právě Real de Tennis Barcelona. A hned potom jsme na oplátku jeli my k nim. Následovala návštěva Villa Primrose a nám členům se to zalíbilo. Poznali jsme zajímavé a tradiční kluby, mnohdy velmi specifické, pěkná místa, byly to akce na vysoké společenské úrovni. Pro mě je vždycky nejpritažlivější

PROMINECON

Jsme spolehlivým partnerem
na povrchu i v podzemí

- výstavba a rekonstrukce metra
- velkoprostorová podzemní díla
- kolektory
- energetické tunely

- hloubené stavební jámy a šachty
- ražené kanalizace
- technologie stříkaných betonů
- sanace a rekonstrukce podzemních děl

dozvědět se informace o fungování toho kterého klubu, jsem ten nejvíc zvědavý. *(usmívá se)* Zajímá mě, kolik mají členů, jaké platí příspěvky a co je v nich obsaženo, jak se starají o mládež, jaký mají společenský život, co všechno pro členy organizují...”

Který nejspeciřtější klub jste navštívili?

„Řekl bych, že Fitzwilliam Lawn Tennis Club v irském Dublinu. Když jsme tam jeli na večeri, taxikář nám řekl, že asi musíme být hodně významní lidé, protože normální smrtelník se tam nedostane.”

Povídejte.

„Klubovna s barem je kompletně obložená tmavým dřevem, atmosféra jako v pánských klubech, všude koberec a upozornění, aby osazenstvo nebylo hlučné. Kdyby mi tam zazvonil v kapse telefon, nevím, co by se dělo. *(usmívá se)* Klub má také sekci squashe a bridže a ještě donedávna nemohly být jeho členkami ženy, mládež může získat členství až od šestnácti let. Mimochodem – když jsem o tom mluvil s jedním z členů, řekl mi,

I. ČLTk na turnaji v Haagu aneb cyklisté ze Štvanice (2008)

Žáci s pohárem za vítězství v Dublinu (2008)

„Při každé návštěvě mě nejvíc zajímá, jak ten který klub funguje. Kolik má členů, jaké platí příspěvky a co je v nich obsaženo, co vše pro členy organizuje...”

že ženy mají v klubu dokonce i volební právo. A neměl jsem pocit, že to myslel v žertu.”

Kromě přátelských utkání organizuje CTC i turnaje – jaký je v tom rozdíl?

„Ten nejzásadnější v tom, že přátelské zápasy, které si kluby domlouvají mezi sebou, může hrát kdokoli z členů, je to na ryze amatérské, chcete-li rekreační úrovni. Zatímco turnaje seniorů hrají poměrně dobří hráči. Organizaci turnajů mám jako viceprezident sdružení na starost. Bohužel sám se těch seniorských účastním víceméně jako doprovod a fanoušek, jen občas se mi poštěstí zahrát si za rozhodnutého stavu debla. Tyhle zápasy mají zkrátka kvalitu, zúčastňují se jich i takoví hráči jako Omar Camporese nebo Sandrine Testudová, u nás Milan Šrejber, Honza Vacek nebo moje manželka Iva. Testudová je členkou Parioli Roma, které poslední roky bez výjimky vyhrává Final Four, turnaj vítězů jednotlivých skupin. Už dvakrát jsme jednu na Štvanici pořádali a letos na podzim ji budeme hostit potřetí.”

Jaká je struktura turnajů seniorů?

„Většinou se přihlásí dvacet evropských klubů a já připravím návrh rozdělení do skupin. Pokud možno tak, aby spolu nehrály stále stejné kluby, aby se vystřídal soupeři i místa konání. Vítězové čtyř skupin hrají v příštím roce tzv. Final Four.”

Mluvil jste o evropských klubech, to znamená...

„...že na ostatních kontinentech se turnaje nehrají, nebo s nimi teprve začínáme. Hlavním důvodem je to, že cesty na turnaje do Japonska nebo do Indie či Jihoafrické republiky jsou kvůli vzdálenostem příliš nákladné a není o ně zájem. Nicméně se daří organizovat turnaje, kterých se účastní tamní prestižní kluby, i když členem sdružení je třeba jen jediný z nich. Loni se takhle hrálo poprvé v Buenos Aires.”

CTC ale organizuje i turnaje dětí, že?

„Přesně tak. Například irský Carrickmines pořádá každoročně turnaj žáků, kterého se účastní i naše děti. Bývá to pro ně jedna z prvních zahraničních cest spojených

s tenisem a s reprezentací klubu. Každý takový turnaj má sportovní i společenskou stránku, děti bydlí v rodinách členů klubu, a to je pro ně nepochybně v mnoha směrech přínosné. I. ČLTk pořádá každý rok v říjnu turnaj pro šest družstev v kategorii starších žáků. Letos už poosmě. Je to ceněná akce, zájem by byl i větší, ale nejsme schopni více týmů zvládnout.”

Pokud vím, I. ČLTk je na turnajích dětí úspěšný?

„Ze žakovských turnajů vozí naše děti velmi často poháry. Když už ne za vítězství, pak za druhé místo. Což určitě svědčí o tom, že naše mládežnické týmy mají kvalitu, i když na turnaje často vyrážíme s mladšími dětmi než soupeři.”

Vybavíte si nejlepší výsledek klubu v kategorii seniorů?

„Tím bylo třetí místo při Final Four 2013. Krom toho přivezli Fanda Stejskal se synem Ferdou pohár za vítězství z Forest Hills, kde vyhráli turnaj CTC ve čtyřhře.”

Co všechno podle vás přináší členství v CTC klubu?

„Být členem takového sdružení, kde jsou všechny nejvýznamnější kluby světa s výjimkou All England Clubu (ten to odmítl, zřejmě z prozaického důvodu, že by měli všichni okamžitě eminentní zájem o přátelské utkání), to je v první řadě prestiž. Akce CTC jsou navíc ve všech směrech zajímavé, ať už jde o přátelská utkání nebo turnaje. Byl bych rád, aby z našeho členství a možností, které se díky tomu nabízejí, mělo nějaký benefit co nejvíce členů klubu. Proto podporuji turnaje i přátelská utkání dětí i dospělých.”

Pro I. ČLTk je určité prestižní i to, že jste viceprezidentem CTC. Co tahle funkce obnáší? A jak jste si ji zasloužil?

„To opravdu nevím. *(usmívá se)* V řídicím výboru jsem byl dvě funkční období, šest let, a loni na podzim jsem se stal viceprezidentem. Prezidentem je znovu Juan Maria Tintoré; je mu už 87 let, ale znovu byl jednomyslně zvolen. Je velmi vitální a loni si dokonce troufl odletět na zmíněný premiérový turnaj do Argentiny.”

1

Nejslavnější agent pojištěn u nás!

Jediné cestovní
pojištění bez limitů

S vámi od A do Z

Allianz

Věděli jste, že Allianz pojišťuje rizika spojená s natáčením již od dob němého filmu?
V současné době pojišťujeme více než 80 % všech amerických filmů a James Bond patří
k našim nejvěrnějším klientům.

Obklad z pískovce je na viaduktu na Štvanici v části k Holešovicích (vzadu) v dezolátním stavu

Negrelliho viadukt stojí už 165 let a čeká ho rekonstrukce Památka jako součást Štvanice

Je jedním ze symbolů Štvanice. Houkající parní lokomotivy, někdejší kolorit daviscupových bitev na starém centru, nechávaly nad **NEGRELLIHO VIADUKTEM** obláčky páry ještě v éře Kodeše. Ti, kteří na Štvanici vyrostli, železnici jako rušivý element nevnímali, byli na projíždějící vlaky zvyklí. Působný viadukt, spojující Masarykovo nádraží s Bubny, vedl totiž přes ostrov dávno předtím, než se na Štvanici na začátku minulého století usídlil I. ČLTk Praha. Zato soupeřům pískání ocelových kolosů projíždějících těsně kolem starého centrálního pranic nevonělo.

Druhý nejstarší dosud stojící most v Praze byl vybudován před 165 lety podle projektu rakouského inženýra Aloise Negrelliho von Mold-Elbe. Je postaven ze tří druhů kamene a po šedesát let byl s délkou 1 100 metrů nejdelším mostem Evropy. Jeho stavbu si vyžádalo pokračování Severní státní dráhy

z Prahy do Drážďan. Viadukt překlenuje karlínské údolí, tehdy ještě neregulované záplavové území, a dvě vltavská ramena, která rozděluje právě ostrov Štvanice. Stavba byla zahájena v roce 1846 a dokončena o čtyři roky později; 1. června 1950 projel po mostě s dvojkolejnou tratí první pravidelný vlak.

V době vzniku viaduktu, který je od roku 1958 na seznamu technických památek, šlo o největší železniční stavbu Evropy. Pracovalo na ní 3 000 dělníků české, německé a italské národnosti. Materiálem byla česká žula, pilíře dostaly obklady z pískovce. Původní délka byla 1 130 metrů, šířka 7,60 m, stavba měla 90 oblouků.

Most působí vyváženě a stylově, byl promyšlen do posledních detailů a důkazem dokonalého díla budiž i to, že Negrelliho viadukt odolal bez újmy vltavským povodním a unese i moderní železniční soupravy.

Stojíc v těsném sousedství tenisového areálu stal se takřka jeho součástí. Někdy i fakticky. Když například dětem v tenisové školičce pana Táhala na přelomu 60. a 70. let nestačil jako odrazová stěna dřevěný plot kolem dvorce číslo 6, který k viaduktu těsně přilíhal, přesunuly se automaticky pod jeden z oblouků mostní konstrukce a hrály o jednu z jeho stěn. Jiné dva oblouky zase posloužily při výrobě antuky, do které se klub pustil ve stejné době. Pod jedním obloukem byl sklad starých tašek, ze kterých se mlela antuka, pod druhým stál gigantický mlýn; při brigádách tam mnozí tenisté, mezi nimi i současný generální manažer klubu, nechali litry potu. Stopy výroby antuky jsou v některých místech na pískovcovém obložení patrné dodnes.

V průběhu doby došlo na Negrelliho viaduktu k několika zásadním zásahům, které mostu neprospěly, minimálně vizuálně. V polovině minulého století byly například nad Křížkovou ulicí v Karlíně odstraněny tři oblouky, které se v automobilovém provozu staly zásadní překážkou. Nahradily je betonové nosníky. Před třiceti lety se totéž opalovalo nad Bubenským nábřežím. Nyní čeká »pradědečka« rozsáhlá rekonstrukce, která by měla začít v příštím roce.

Příprava je dávno v plném proudu, stejně tak diskuse o tom, jak má viadukt po rekonstrukci vypadat a k čemu by měl – samozřejmě krom prvotního účelu – sloužit. Oprava v režii Správy železniční dopravní

Starý mlýn na antuku patří k bohaté historii I. ČLTk Praha

cesty (SŽDC) bude stát miliardy korun a má být velmi důkladná. Kámen po kameni bude rozebráno zábradlí a také dva nejvíce poškozené mostní oblouky na Štvanici; očíslované a restaurované kameny se pak vrátí na své místo.

Rekonstrukce, historicky druhá, která zasáhne stavbu v celé její délce, vyřeší v první řadě nevyhovující stav mostní konstrukce, železničního svršku, zabezpečovacího, sdělovacího a silnoproudého zařízení a trakčního vedení, současně ovšem přispěje k oživení a vizuálnímu vylepšení technické památky. V rámci oprav mají totiž zmizet i všelijaké sklady, garáže a provozovny většinou nevalného vzhledu vestavěné v obloucích, zejména v oblasti autobusového nádraží Florenc.

Co bude se zajímavými prostory pod mostními oblouky dál však zatím není jasné.

Vize takových možností byla i tématem lednového sympozia Metamorfózy viaduktů ve střední Evropě. Prosadit vznik veřejného prostoru s kavárnami, galeriemi či kluby ale zřejmě nebude snadné, protože SŽDC zatím k »zabydlování« oblouků zaujímá odmítavý postoj. Pokud by však v obloucích měly vzniknout kavárny či galerie, bylo by nutné vyřešit další technické věci, se kterými stávající projekt oprav nepočítá; totiž přívod vody, odpady, kabelové rozvody, vypořádání se s vibracemi. Ať už k tomu dojde či nikoli, Negrelliho viadukt by se už v roce 2018 měl stát zářivou ozdobou Prahy.

Alois Negrelli, autor projektu

Negrelliho viadukt – lept Josefa Rybičky podle předlohy Karla Brantla z roku 1854

Kalendář akcí I. ČLTK Praha v roce 2015

8. března	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Masters, turnaj v babytenise
11. března	Firemní turnaj RK Evropa
20.-24. března	Turnaj kategorie A mladších žáků
13. dubna	Zahájení letní sezóny
26. dubna	Klubový den – turnaj ve čtyřhře
20.-24. května	FIVB Beach Volleyball – turnaj světové tour v plážovém volejbale žen (kurty budou kvůli přípravám a úklidu blokovány 14.-27. května)
5. června	Firemní turnaj společnosti Feron
6.-8. června	Pražský přebor starších žáků
11.-12. června	International Lawn Tennis Club – mezinárodní utkání družstev v rámci sdružení internacionálů za účasti Francie, Maďarska, Slovinska, USA a Izraele
15.-19. června	Turnaj kategorie A mladších zákyň
29. června - 3. července	Kemp I – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
5. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, turnaj v minitenise
6.-10. července	Kemp II – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
11. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour I, turnaj v babytenise
20.-24. července	Kemp III – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
25. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour II, turnaj v babytenise
17.-21. srpna	Kemp IV – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
8.-16. srpna	Advantage Cars Prague Open – turnaj ITF žen a ATP Challenger mužů
22. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour III, turnaj v babytenise
24.-28. srpna	Kemp V – kemp tenisové školy I. ČLTK Praha
29. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Masters, turnaj v babytenise
30. srpna	Klubový den – turnaj ve čtyřhře
4. září	Pražský přebor družstev v babytenise
12.-13. září	Turnaj CTC seniorů
26.-29. září	Turnaj kategorie B mladších žáků
září/říjen	I. ČLTK Golf Cup – klubový turnaj v golfu v Albatross Golf Resortu
2.-4. října	I. ČLTK Praha Cup – mezinárodní turnaj družstev do 14 let v rámci CTC
5. října	Zahájení zimní sezóny
3. prosince	Mikulášská besídka pro děti
12. prosince	Vánoční párty v Letenském zámku

Praha – Dubaj

až 6x týdně

smartwings

www.smartwings.com

**Snadná správa
obsahu.**

friendlyway nabízí kvalitní produkty v oblasti informačních terminálů-kiosků a software pro efektivní správu plazmových, LCD a LED obrazovek.

Mezi nejzajímavější aplikace patří elektronický katalog, virtuální recepční, navigační a transakční kiosky umožňující prodej vstupenek, tisk i platby.

Displeje na každém kroku

V Letenském zámku vládla tradičně přátelská atmosféra

Vánoční party: Inspirující vůně

Václav Klaus předal Lucii Hradecké trofej pro nejlepší hráčku klubu za rok 2014

Kdepak změna. Vánoční party se v závěru loňského roku konala tradičně v Letenském zámku, a jak v průběhu večera potvrdil prezident klubu Václav Klaus, bude tomu tak i nadále. Noblesní prostředí a tamní atmosféra zkrátka ke společenské akci I. ČLTK dokonale pasují. A protože nikdy nechybí výborné jídlo, není důvod cokoli měnit. Večírek měl tradiční rámeček, do kterého zapadlo úvodní slovo Václava Klause, vyhlášení nejúspěšnějších hráčů klubu i volná zábava v pokročilejších hodinách. Mimořádně inspirující byly i vůně linoucí se z rautu, a tak jsme se některých hostů zeptali:

Co pro vás znamená jídlo?
A které je vaše nejoblíbenější?

Irena Ricci: „Jídlo je pro mě příjemný zážitek. A když něco dobrého, tak steak.“
Alessandro Ricci: „Bez jídla bych byl naprostou zoufalý a nepříjemný na své okolí. Mám rád svíčkovou a miluju tiramisu. Toho bych zvládl na posezení hodně.“

Václav Klaus: „Jídlo je pro mě jednou z největších radovánek. Dovedu si odříct sladkosti, ale slaným dobrotám neodolám. Zdráhám se říct, co mám nejraději. Před lety jsem byl v televizi tázán stejně. Odpověděl jsem, že mám rád tradiční českou kuchyni. Následovala otázka, jestli třeba svíčkovou. Přikývl jsem. Kamkoli jsem v následujících týdnech přijel, vítali mě svíčkovou. Během volební kampaně jsem ji měl i dvakrát denně.“ *(usmívá se)*

Luboš Štych: „Jídlo mám moc rád, a když je možnost, s chutí si dám tataráček. Ale když je mi pak někdy špatně, hned si na to vzpomenu a říkám si, jestli jsem nesnědl i nějaké parazity. © Taky mám rád zvláštní piva, třeba černá. Víno piju spíš kvůli manželce.“

Magdalena Zemanová: „Nejsem na jídle závislá, ale na dobrou večeři zajdu ráda. Mám ráda ryby, krevety, saláty a k tomu bílé víno. A čas od času dostanu chuť na biftek. Dřív jsem ujížděla na zmrzlině, ale to už mě přešlo.“

Lucie Hradecká: „Teď to pro mě zrovna potěšení není. Kvůli neustálým zánětům – achillovky, zápěstí, lokte... – jsem si nechala vypracovat intoleranci na jídlo a asi třicet nebo čtyřicet věcí nesmím. Na prvním místě mléko, což je pro mě jako pro milovníci sýrů docela nepříjemnost. Taky vajíčka, pšenici a lepek obecně. Snažím se toho vyvarovat, ale tyhle věci jsou de facto ve všem, takže je to problém...“

Jiří Fencel: „Jídlo je něco, v čem se musím denodenně hlídat, protože mám tendenci jíst hodně. Nejhorší jsou pěkné turnaje WTA, kde je jídlo celý den, a skvělé. Kdybych měl jít na dobrou večeři, tak na steak. Jinak miluju uherák a zelené chipsy Pringles.“

Renata Wikartová: „Jsem vybíravá, ale když je to dobré, jím ráda a všechno. *(Dcera přikyvuje s dovětkem, že zejména svíčková v Domečku u Staroměstského náměstí mamince obzvlášť chutná.)* Mám ráda všechno sladké. A o Vánocích je moje nejoblíbenější vánočka s marmeládou.“

Pavel Huťka: „Jídlo je pro mě velké potěšení, a protože rád vařím (v poslední době skoro denně, je to pro mě báječný relax), tak dvojnásob. Italskou kuchyni umím tak dobře, že rodina odmítá chodit do restaurací. *(usmívá se)* Nejraději mám těstoviny na všechny způsoby, samozřejmě al dente, a italská rizota. A pochopitelně to chce dobré víno; momentálně mám nejvíc v oblíbě rakouská.“

Zdeněk Krampera: „V běžný pracovní den je to pro mě jen nutné »palivo«, není čas si ho vychutnávat. Při večeři nebo na dovolené už je to o něčem jiném. Když se podaří zkombinovat dobré jídlo s vínem, je to ideální. Vybírám podle období a místa, například na Floridě si rád dopřávám ryby. Pokud možno ty, které nemají kosti.“

Původní štvanická klubovna postavená roku 1929

Víte o I. ČLTK opravdu všechno?

Máte historii svého klubu v malíku? Pokud ne, náš kvíz odhalí, které kapitoly byste si ještě měli přečíst; třeba v souhrnném ohlédnutí za historií I. ČLTK Praha v čísle, které vyšlo ke 120. výročí založení klubu na podzim 2013. Správné odpovědi na deset otázek níže si můžete ověřit na konci stránky.

1/ Odkud se I. ČLTK Praha přestěhoval na Štvanici? (2 body)

- A/ Ze Střeleckého ostrova
- B/ Ze Židovského ostrova
- C/ Z Holešovic-Buben

2/ Jaká byla přezdívka Ladislava Žemly? (1 bod)

- A/ Jánský
- B/ Lánský
- C/ Rázný

3/ Která firma stavěla v roce 1929 dřevěnou štvanickou klubovnu? (3 body)

- A/ Tesařské sdružení Praha
- B/ Ringhofferovy závody
- C/ Vomáčka & syn stavební spol.

4/ Jaká byla původní profese legendárního štvanického správce Josefa Součka? (2 body)

- A/ Lékař
- B/ Právník
- C/ Bankéř

5/ Wimbledonský vítěz Jaroslav Drobný emigroval v roce 1949. Víte, z kterého turnaje-města se tehdy nevrátil? (3 body)

- A/ Z Basileje
- B/ Z Mnichova
- C/ Z Gstaadu

6/ Znáte jméno mimořádně talentovaného vítěze Pardubické juniorky z roku 1970, který hrál i za I. ČLTK Praha? (2 body)

- A/ Ladislav Týra
- B/ Ivan Jankovský
- C/ Václav Krásný

7/ Který z níže uvedených tenistů nikdy nehrál za I. ČLTK Praha? (1 bod)

- A/ Ján Krajčík
- B/ Pavel Benda
- C/ Jan Kukal

8/ Kdo z níže uvedených tenistů bydlel svého času v pokojíku ve staré klubovně nad bytem správce? (2 body)

- A/ Ivan Jankovský
- B/ Pavel Huťka
- C/ Jiří Medonos

9/ Který hráč patřil v době, kdy byl členem vítězného týmu pro Davisův pohár, do I. ČLTK? (1 bod)

- A/ Jan Kodeš
- B/ Pavel Složil
- C/ Ivo Minář

10/ Kde stála první hala I. ČLTK? (3 body)

- A/ Na dvorci číslo 9
- B/ Za Negrelliho viaduktem v místě skateparku
- C/ Před areálem, těsně vedle Hlávkova mostu

HODNOCENÍ

17-20 bodů: Gratulujeme!

Pokud jde o vědomosti o I. ČLTK, patříte do extraligového týmu.

12-16 bodů: Máte mezery, ale není jich mnoho. Kéž by byla takových členů většina.

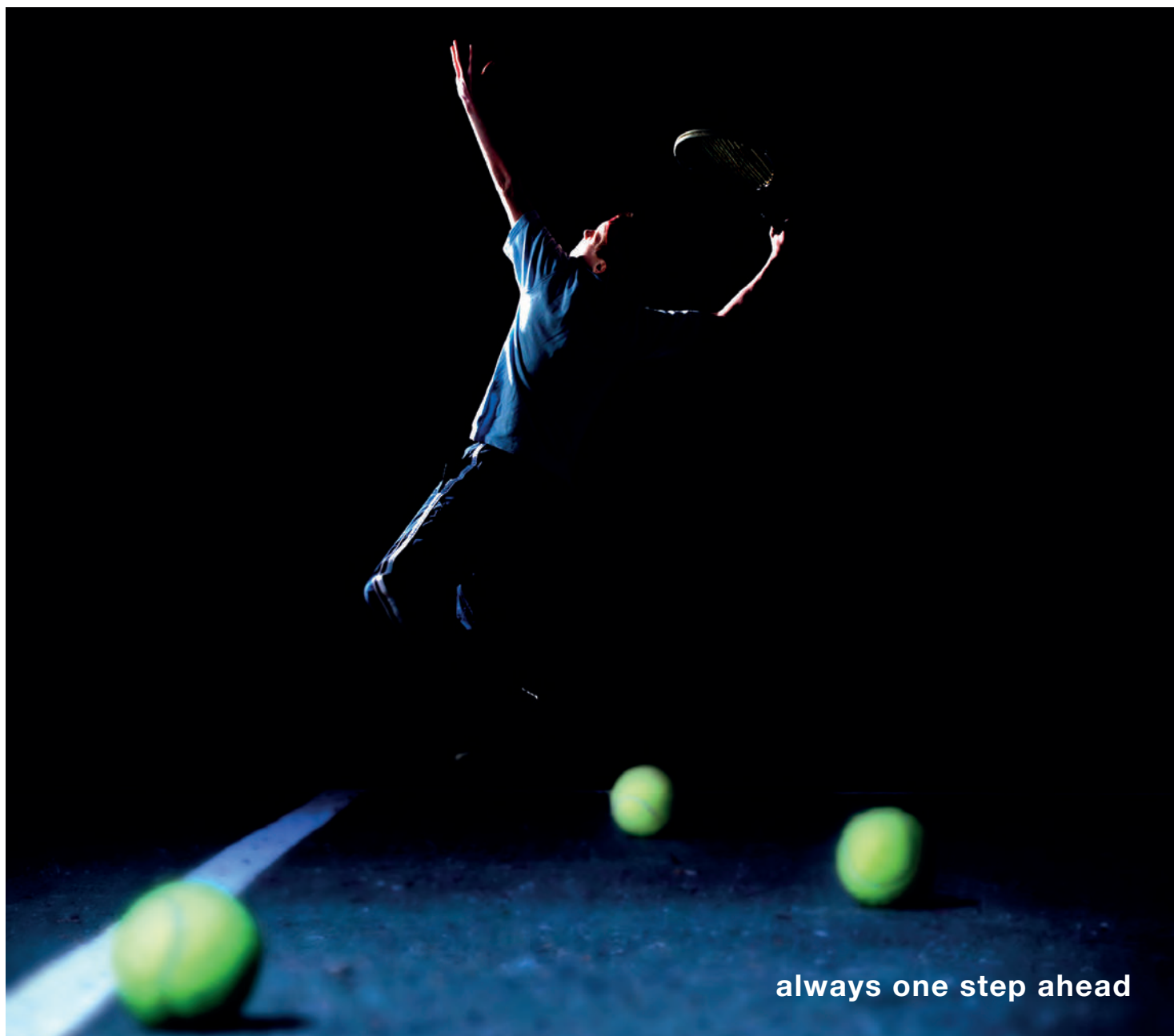
6-11 bodů: Váš servis a forhend jsou doufejme na lepší úrovni než odpovědi, i když – jak pravil baron Coubertin – není důležité zvítězit, ale zúčastnit se...

5 a méně: Zřejmě jste nový člen, to jediné vás omlouvá. Zkuste si co nejdřív přečíst aspoň pár kapitol z historie klubu, do kterého patříte, jinak si brzy uříznete ostudu.

Správné odpovědi: 1C, 2C, 3B, 4B, 5C, 6B, 7C, 8B, 9C, 10C

Vždy o jedno podání **napřed**

Už takřka osm let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od těžkých kamionů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a rychlostních silnicích o délce přes 1400 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 58 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají stavět a opravovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

always one step ahead

Proms Bar U Gryfa

Pension U zlatého Gryfa
Nový svět 1, Praha 1

